

■ О часи! О звичаї!

З криком: «Вас, атовців, багато розвелось!» водій маршрутки порвав посвідчення учасника бойових дій

Два шокуючі випадки сталися цими днями в Луцьку та Рівному

с. 6 >>

■ Вітаємо!

Його слово гостре і правдиве

Сьогодні редактору громадсько-політичної газети «Вісті Ковельщини», заслуженому журналісту України Миколі Григоровичу Вельмі виповнюється 70 років

Шановний Миколо Григоровичу!

З усією щирістю і любов'ю вітаємо Вас із днем народження! Колективу коледжу пощастило зі знайомством з Вами, з Людиною честі, совісті та порядності.

Як редактор газети «Вісті Ковельщини», Ви упродовж десятиліть гордо відстоюєте принципи свободи слова, не боячись виступати на гострі теми, професійно і ефективно керуєте робо-

тою творчої майстерні рідної нам газети. Саме завдяки вашому таланту, натхненній праці, правдолюбству часопис завжди був і залишається близьким читачеві, йому довіряють, його читають, зберігають як цінні родинні реліквії.

Вітаємо Вас, наш Редакторе, зі святом та дякуємо за те, що через призму «Вістей Ковельщини» читач дізнається найсвіжіші, найактуальніші новини й про наш коледж.

Ви, Миколо Григоровичу, наш справжній мудрий друг, який ніколи не зрадить, завжди підтримає й допоможе. Як людина Ви наділені особливими рідкісними рисами характеру: відданістю своїй справі, любов'ю до ближнього, милосердям й добротою. Ваша інтелігентність, стриманість, чуйність підкоряють серця людей, які хоча би раз спілкувалися з Вами.

У день Вашого ювілею колектив коледжу зізнається Вам у любові! Знайте, що ми дорожимо дружбою з Вами, Ви можете на нас розраховувати, адже наша дружба перевірена часом.

Ваше ім'я, наш любий ювіляре, закарбується у віхах історії як ім'я прекрасної, сміливої, чесною людини, патріота своєї Батьківщини!

Із днем народження Вас, Миколо Григоровичу! Нехай палкі привітання шанувальників додадуть Вам років життя! Будьте здорові, будьте щасливі!

З повагою та любов'ю колектив Ковельського промислово-економічного коледжу Луцького НТУ.

Ексклюзивне інтерв'ю з ювіляром читайте на с. 8-9

РЕКЛАМА

Збільшувальні окуляри-лупа на 160%

~~599 грн~~ **299 грн**

Часто в житті бувають ситуації, коли нам потрібно розглянути дуже маленькі деталі або предмети: дрібний шрифт на документах, чеках або марках, дрібні деталі або пристрій мікросхеми в електронних приладах, стібки на вишивці, нитки на канві, вузлики в в'язанні і т.д.

Зазвичай в таких випадках ми вдаємося до допомоги лупи. Хоча якщо потрібно працювати з дрібними деталями, це не дуже зручно, тому що не дає можливість працювати відразу двома руками. Адже в одній руці потрібно тримати лупу. В такому випадку краще використовувати окуляри "BIG VISION". Вони візуально збільшують предмети на 160 відсотків. До того ж обидві ваші руки будуть вільні.

Окуляри виготовлені зі спеціального прозорого пластика. Тому навіть якщо ви їх випадково упустили, вони залишаться цілими. Якість видимості в них відмінна. Всі деталі чіткі і ясні. Вам не доведеться більше напружувати зір.

Дизайн окулярів "BIG VISION" універсальний - він підходить як для чоловіків, так і для жінок. Конструкція дозволяє одягати їх і самостійно, і поверх ваших окулярів для зору.

Окуляри не вимагають ніякого особливого догляду. При забрудненні їх можна протерти м'якою тканиною або обполоснути водою.

(097) 683-84-57, (050) 303-75-07, (063) 691-57-45
Телефонуйте від 9:00 до 18:00

Акція діє до 30.04.2018 р. Доставка «Укрпоштою» (4-10 днів) та «Новою Поштою» (2-4 дні). Оплата під час отримання. Вартість доставки 35 грн за тарифами служб доставки. Обмін /повернення коштів протягом 14 днів з дня отримання.

■ Точка зору

«І далі працюватиму на благо волинян»

Голова Волинської партійної організації «Розумна сила» Володимир Гавриш (на фото) припинив співпрацю з партією. Чому — читайте про це на с. 7 >>

Доброго дня вам, люди!

Храми серед... пеньків

Цей сумний прогноз — зовсім не вигадка. Переконалися в його реалістичності не складно. Варто лише від'їхати від обласного центру з десяток кілометрів і поспостерігати за дорогою

Лісовози та підводи, вантажівки з причепами. І всі з довгими ясно-жовтими стовбурами свіжоспиленних дерев. Лише за годину, яку провели в одному із любешівських сіл, повз нас пройшло 2 чи 3 трактори та 3 підводи, завантажені величезними колодами. Стільки транспорту, задіяного для перевезення вирубаного лісу, як цієї зими, мені не доводилося бачити ще ніколи. Поспілкувавшись зі старшими колегами, переконаюся: для них така ситуація також незвична. То в чому ж річ? Одні кажуть: планові вирубки та розчищення, інші просто відмовчуються. Документи в порядку, але погляди насторожені та й люб'язність десь зникає, коли починаєш розпитувати.

Це фото зроблене в селі В'язівне на Любешівщині. Можливо, через

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Хочеться вірити, що з часом тут виростуть нові дерева.

рік на цьому місці з'явиться заправка. Однак для того, щоб виріс новий ліс, потрібно більш як півстоліття. А виявом духовності є не лише спо-

рудження церков. По-справжньому вона проявляється у ставленні до всього живого навколо нас — від людей до найменшої травинки.

Що з неба впало — те й гроші приносить!

Про американську підприємливість складають легенди. Але щоб поставити торговельний автомат, в якому продаються індивідуально запаковані сніжки, — до такого ще ніхто не додумався

На початку лютого в місті Міннеаполісі відбувся фінал з американського футболу. Улюблена гра не просто привертає увагу мільйонів — Супербоул (саме так називається фінальний матч) є фактично національним святом. До нього підготувалися не лише прості американці, але й місцеве рекламне агентство «Space150». Воно вирішило максимально використати таку неординарну подію і приплив уболівальників для того, щоб популяризувати регіон. А оскільки штат Міннесота відомий ще й як Смілива Північ або Штат Північної зірки, то й символ його підбирався відповідний. Як розповідає креативний директор компанії Брок Девіс, потрібно було знайти щось, що найкраще характеризує місцевість. Довго вгадувати маркетингологам не довелося — використали те, що в прямому сенсі

лежить під ногами о цій порі року, — сніг. Так народилася ідея встановити торговельний автомат зі сніжками (на фото). Вони — особлива гордість рекламистів, адже кожна запакована в контейнер, на якому стоїть дата «виробництва» кульки. Та й самі вони — зразкової якості: їх вручну виліплювали жителі Міннесоти. Директор компанії жартує: «Наші сніжки — це сувеніри регіону, такі ж, як лавове каміння з вулканів на Гавайях». Кошують вони 1 долар, сплатити цю суму можна будь-якими способами. А весь прибуток від продажу таких незвичайних сувенірів отримує некомерційна організація, яка об'єднує прихильників туризму та активного відпочинку.

ЗОЛОТІ СЛОВА

«Секрет гарних взаємин — не лише довіра»

«Дружба — це таке святе, солодке, міцне й постійне почуття, що його можна зберігати все життя, якщо, звісно, не намагатися просити грошей у борг».

(Марк ТВЕН).

Вовк — наввипередки з автобусом

Цими днями зателефонував житель Ратного Степан Марчук і розповів таку історію

Микола ДЕНИСЮК

— Я їхав вранці о 5-й годині автобусом Хабарище — Луцьк і почув, як водій Михайло Вітинюк каже пасажирам, що попереду біжить вовк. Сіроманець вискочив із боку Святого озера неподалік села Залухів і пробіг кілька десятків метрів. Потім різко звернув з дороги праворуч і подався до Вовчого лісу (його так назвали колись на честь хижаків).

І це не перша зустріч із ними у прикордонні з Білоруссю. Близько місяця тому рибалки на озері Волянському бачили 6 вовків, які переходили в бік Невіра. А останнім часом почали вчашати у села Щитинська Воля та Хабарище, де нападають на собак. Лісник Щедрогірського лісництва Ярослав Гурич повідав про те, що у нього пропали вже двоє псів. Сліди сіроманців йому доводиться бачити в лісі мало не щодня. Коли впаде свіжий сніжок, то видно, що підходять вони аж до села.

А найбільше їх у урочищі Шахрайове, що вже належить Білорусі. Спілкуючись зі своїм колегою із сусідньої держави, зокрема Повитівського лісництва, Ярослав Гурич чув, що там уже організували облави на вовків. Минулого року вполювали шістьох. Але у Повиті вже не залишилося жодного мисливського собаки: поженуть звіра і стають поживою для хижаків.

с. Щитинська Воля
Ратнівського району.

ПРИВІТАЙТЕ ІМЕННИКІВ:

6 — Георгій, Єгор, Тимофій.
7 — В'ячеслав, Опанас, Пилип.

СХІД І ЗАХІД СОНЦЯ:

7 березня (схід — 6.47, захід — 18.13)
8 березня (схід — 6.44, захід — 18.15)

У Ківерці провели газ за дві «Волинянки»

Нещодавно наша газета писала про екзотичну птахоферму директора Ківерцівського районного центру зайнятості Миколи Музичука. На початку 1990-х він був міським головою

Кость ГАРБАРЧУК

Микола Євгенійович пригадав, як за два волинських всюдиходи ЛуАЗ 969М у Ківерці провели газ.

— Викликав мене якимось Володимир Іванович Блаженчук, який тоді був представником Президента на Волині. Разом із тодішнім заступником голови райвиконкому Володимиром Федоровичем Тимощуком ми поїхали до нього. В кабінеті зібралися керівники різних структур. Серед них і Анатолій Миколайович Шестаков — начальник управління Держохоронпраці. А його рідний брат працював генеральним директором російського підприємства «Томськнафтогазгеологія». У ті «бартерні» часи особисті зв'язки відігравали важливу роль. Волинські газовики склали список необхідного обладнання на чотирьох сторінках. Ми терміново полетіли у Томськ. Звісно, їхали не з порожніми руками: везли з Волині наші гостинці — горілку, ковбасу, копченості.

Брат Анатолія Шестакова зустрів нас. Три дні ми там гостювали, поки вони підготували все необхідне устаткування, яке завантажили в чотири залізничні контейнери й відправили на Волинь.

— Що ви за це хочете? — поцікавився я в гостинних сибіряків.

— Дві «Волинянки», — почув у відповідь.

Я зателефонував Володимирі Івановичу й він сказав, що поки ми повернемося, нас чекатимуть машини виробництва Луцького автозаводу.

Керівник області свою обіцянку виконав. І через тиждень газовики прилетіли з Томська до нас та перегнали дві «Волинянки» своїм ходом у Крим, а у Ківерці провели газ.

■ Прогноз погоди

«Дожили до Весновія, а там і зима не страшна»

6 березня вшановується пам'ять преподобного Тимофія. По-народному цей день називали Весновієм, адже з нього починалися перші відлиги, а в дерев — рух соку. Кажали: «Як не злиси хурделиця, уже весною повіває». Тож і спостерігали за вітром: якщо був теплим, то й весна такою ж буде.

За прогнозом чергового синоптика обласного гідрометеоцентру Світлани Дриганюк, сьогодні мінлива хмарність, без опадів, ожеледиця. Вітер південний, 5—10 метрів за секунду, температура по області від 1 морозу до 4 градусів тепла, у Луцьку — від 2 до 4 градусів тепла. **7-го хмарна погода з проясненням.** Вночі невеликий мокрий сніг. Вдень подекуди дощ. Місцями на дорогах ожеледиця. Вітер південний, 5—10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — від 3 морозу до 2 градусів тепла, вдень — 2—7 градусів тепла. **У Рівному 6 березня буде хмарно, 7-го — дощ. Температура повітря — від 5 морозу до 2 тепла.**

Найтепліше — плюс 16 градусів — було у 2002 році, найхолодніше — 18 морозу — у 1987-му.

Ведучий рубрики Олександр
ДУРМАНЕНКО.

Тел. 72-06-66

■ У всіх на устах

СКАНДАЛ, ЗЕМЕЛЬНИЙ ДЕРИБАН ТА БІЙКА ПІД МУЗИКУ — ВСЕ ЗАРАДИ «БЛАГА» ГРОМАДИ

Такої «ударної» сесії не пам'ятають навіть старожили Луцької міської ради

Дивлячись телевізійну трансляцію цього «веселого» музичного засідання, мені пригадалася класна пісня Андрія Макаревича, яку виконує група «Машина времени»:

*Сегодня самый лучший день,
Пусть реют флаги над полками!
Сегодня самый лучший день —
Сегодня битва с дураками...*

Без сумніву, 38-ма сесія Луцької міської ради таки увійде в історію місцевого самоврядування Волині. Точніше, вона вже стала історією завдяки земельному скандалу, котрий побачила вся Україна

Фото з фейсбук-сторінки Олена Лівська.

Коли закінчилися аргументи, у хід пішли кулаки.

Ігор МАЗУР

Бурхлива та емоційна суперечка розпочалася через те, що у порядку денному було кілька «болісних» питань, зокрема про надання в оренду на 10 років ТОВ «Житловий квартал» земельних ділянок площею майже два гектари на Рівненській, 119 та Воронініна, 37. Цього дуже прагнула провладна більшість,

«Громадськість міста повинна знати, який відвертий дерибан відбувається у стінах ради і на майбутнє пам'ятати, за кого не потрібно голосувати.»

до якої входить 23 депутати з «УКРОПу», «Батьківщини», три вигнанці-радикали Аркадій Соломатін, Сергій Була й Костянтин Петрович та колишні представники БПП Євгеній Ткачук і Олександр

Козлюк. Опозиція категорично вимагала зняти ці питання з розгляду й пропонувала виставити комунальну землю на аукціон, — мовляв, таким чином можна буде залучити більше коштів у бюджет.

На початку сесії депутати з фракцій «Народного контролю», «Свободи» та «Самопоміччя» заблокували президію, а Павло Данильчук назвав проект рішення дерибаном міської власності. Коли його пропозицію не підтримали й не поставили на голосування, він кинув регламент в обличчя головуючому на засіданні секретарю міської ради Григорію Пустовіту.

Емоції в залі аж зашкалю-

вали: суперечки та взаємні звинувачення не вщухали. Але стало ще веселіше, коли після перерви та чергового блокування Павло Данильчук приніс у залу потужну колонку і ввімкнув гучну музику (кажуть, пісні Вакарчука сподобались усім). У залі з'явилися поліцейські та інспектори муніципальної варти, котрі спробували забрати в депутата колонку. Час від часу виникали локальні сутички та оголошувалися постійні перерви у роботі, на які, згідно з регламентом, має право кожна фракція.

Коли аргументи закінчилися, у хід пішли кулаки. Сергій Була накинувся на депутата Миколу Собуцького, якого намагалися врятувати Алла Надточій. Між собою зчепилися Костянтин Петрович та Павло Данильчук. Зупинив мордобій лише Гімн України, який увімкнули через музичну колонку.

Попри протести, крики та конфлікти, проукраїнська більшість була послідовною й дружно голосувала за питання порядку денного, хоча давно закінчився робочий день і розпочався останній вечір цієї примхливої й непередбачуваної зими. Врешті-решт серед ночі «Житловий квартал» під крики «Ганьба!» таки отримав омріяні ділянки в оренду на 10 років. Що тут скажеш — демократія перемогла. Всі титанічні зусилля задля «блага» міської територіальної громади...

У знаменитій повісті Ольги Кобилянської «Земля», яка побачила світ у 1901 році, є такі слова, сказані ніби про нинішню ситуацію в Луцькій міській раді: «Але Бог добрий, простить людям, хоч як вони його гнівають, хоч мордують одні одних, убивають, ошукують, присягають фальшиво, крадуть...»

Бог точно їх простить, бо Він милосердний. Але чи пробачать своїм обранцям лучани, котрі, може, й не зрозуміли, що сталося тієї ночі?

КОМЕНТАРІ

«І У ВЕРХОВНІЙ РАДІ ПОБАЧИЛИ ЦЮ ГАНЬБУ»

Ігор ЛАПІН,
нардеп від Луцька
на своїй сторінці
у Facebook:

«Під час виступу з трибуни Верховної Ради продемонстрував фрагмент відео нічного дерибану землі в Луцькій міській раді та подав запит до Генеральної прокуратури, аби вони звернули увагу, до чого призводить бездіяльність процесуальних керівників у Волинській області, в тому числі і прокуратури».

«МИ ЗМУШЕНІ
БУЛИ ВДАТИСЯ
ДО ТАКИХ ДІЙ»
Павло ДАНИЛЬЧУК,
депутат, керівник
«Народного
контролю»:

— Два гектари міської комунальної землі «порішали» за-

дарма для своїх прихвостнів-дерибанщиків. Ми вдалися до різних методів, щоб не допустити прийняття цих рішень. Адекватні керівники міста шукали б компроміс та здоровий глузд. Але в їхніх кріслах сидять маріонетки, які виконують накази з кабінетів на Винниченка. Ганебне та корупційне рішення щодо цих ділянок продавали з порушенням регламенту та законодавства під наш музичний супровід з криками «Ганьба!» Водночас у місті нема землі для учасників бойових дій чи інших соціальних категорій, а вони виділили «халявну» землю для своїх. Громадськість міста повинна знати, який відвертий дерибан відбувається у стінах ради і на майбутнє пам'ятати, за кого не потрібно голосувати. Наші дії не назвеш геть демократичними чи цивілізованими, але це останній аргумент — громадський протест! Я особисто втомився протягом року спостерігати, як під «патріотичними» гаслами банально крадеться та нищиться місто! Рубікон перейдено! Лише повні перевибори зможуть перезавантажити та легітимізувати інститут міської влади. А поки ми залишаємо за собою право в різний спосіб боротися з мерзенністю та несправедливістю!

«ТРЕБА НЕГАЙНО ПРОВОДИТИ
ВИБОРИ І МІСЬКОГО ГОЛОВИ,
І ПЕРЕВИБОРИ ПАРЛАМЕНТУ»
Богдан ШИБА,
міський голова Луцька
у період з квітня 2006–го
по листопад 2010–го:

— Бійки у міській раді — наслідок хаосу і беззаконня, які панують в Україні через злочинну бездіяльність Верховної Ради. Адже вибори міського голови відповідно до чинного законодавства мали б відбутися не пізніше липня минулого року. Але парламент, який керується не Конституцією, а кулуарними домовленостями поміж олігархічними угрупованнями, досі не призначив дати їхнього проведення. Більш як рік міська рада функціонує у розбалансованому вигляді. Бо обраний громадою міський голова — це посадова особа, яка несе повну відповідальність перед законом і лучанами за всі дії міської влади. Лише він має повноваження зупинити рішення ради чи виконком. Відсутність легітимного голови породжує систему колективної депутатської безвідповідальності.

Утворивши таку собі «коаліцію за інтересами», простимульована ззовні прошкурницька більшість гаярково, як перед кінцем світу, роз-

тягує майно, розхапує землю, розкрадає бюджетні кошти. Докорінно змінитися в кращий бік ситуація може лише після виборів як міського голови, так і міської ради, бо нині діюча (точніше — нині дерибаняча) повністю себе дискредитувала. Подальше зволікання з призначенням виборів спричинить важкі репутаційні та економічні втрати для обласного центру, позбавить перспектив розвитку у багатьох царинах життєдіяльності. Все наразі залежить тільки від Верховної Ради України. Але там — те ж саме: бійки, договірняки, дерибан, колективна безвідповідальність. Якщо ми ще досі суверенна демократична держава, то слід невідкладно проводити дочасні вибори не лише влади у Луцьку, але й парламенту. Інших варіантів розвитку подій Конституцією України не передбачено. ■

Погляд

Людмила ВЛАСЮК,
спеціальний кореспондент
газети «Волинь-нова»

ЗРАНЕНІ СЕРЦЯ ЛІКУЮТЬСЯ ЛИШЕ ЛЮБОВ'Ю

Ця історія — про втрачений дім, якого так не вистачає. Бо навіть якщо ти народився тут, а все життя прожив деінде, то приріс до нього і тілом, і думками. Рідним відчуваєш його тоді, коли стає для тебе недосяжним. Ця історія й про ліки для зраних сердець

...**О**лександр пообіцяв собі, що колись повернеться у рідне село на Луганщині. Під'їде до свого будинку, від якого, напевне, залишилися руїни після вибуху снаряда. Але все одно зазирне всередину, обійде просторі кімнати. Пригадає, як колись тут було гамірно від дитячого сміху. Пам'ять так і залишилася в найглибших шухлядах, у покинутих шафах. Тому дорога на Донбас — це завжди для нього повернення незалежно від того, звідки він родом.

Луганська область зустрічає вогнями, неначе нічний клуб, а не фронтова зона. Чоловік упізнає знайомі краєвиди, населені пункти і зітхає з полегшенням: нарешті вдома. Бо перебуває за сім кілометрів від власного будинку, на нинішніх позиціях українських військових. Для нього до кожного сантиметра, на який вони просуваються, бо бачить перемогу лише у звільненні окупованих територій, де, можливо, вибитими вікнами дивиться самотньо і його оселя.

Сім'я Ружилів із окупованого Донбасу переехала до Оконьська на Маневиччину: дружина Руслана там народилася, Олександр — виходець із Горохівського району. Він — батько п'яти дітей. Жертвуючи сімейними інтересами, допомагає і українським бійцям, і жителям Сходу, а найбільше — дітям війни, які радіють кожній іграшці і чекають на дядю Сашу з Волині у далекому Гранітному чи Первомайську. І зовсім не бояться військових. Життя під обстрілами навчило їх дорожити одне одним.

Щедрі у своїй любові. Добрі по-справжньому, обіймають уже самою своєю при-

сутністю. Щирі і сміливі. Але без пафосу та зверхності. Отакі вони, волонтери. І коли накопичуються якісь дрібниці, і я втрачаю ґрунт під ногами через втому, холодне зауваження, чийось нездатність почути, зрозуміти — напевне, Бог і посилає мені таких людей, аби я бачила, що їхня дорога втричі важча, ніж моя, що випробування, які випали на їхню долю, складніші, але вони усміхаються.

Такою ластівкою добра є харківська волонтерка, підприємець Ольга Рубцова. Крім допомоги фронту, вона ще опікувалася групами полонених, яких привозила відразу в Харків. Десятки волинських синів вона повернула додому. «Я пам'ятаю їх усіх. Їхній стан, їхні очі...» — каже Оля. Вона може розповісти стільки історій про полонених та військових, що вистачить на цілу книгу. З ними і зараз не просто підтримує зв'язок — до декотрих навіть приїжджала на весілля. Для їхніх сімей ця жінка стала найріднішою. Коли звільнили з полону 76 наших хлопців, вона першою бачила їхні очі, як озера, повні сліз. Купувала одяг, щоб матері не знепритомніли від того, в якому стані поверталися їхні діти.

...Звуків рідного дому не стишити. Як неможливо долонями закритися від реальності. Тому військові тримають оборону, і війна й далі триває десь у донецьких полях, засипаних березневим снігом. Тут у нас своє завдання — тримати тил. Бо якщо він не витримає — владе і фронт. І це не тільки про війну, а й про кожного з нас. Я нікого не ідеалізую. Просто за ці чотири роки доля звела мене з неймовірними людьми. І навіть якщо та зустріч була миттєвою, то все одно для мене це найкращий досвід. І в журналістиці, і в житті. ■

У всіх на вустах

Чи не навіює ця фотографія спогади про звірства чотирирічної давнини?

Аваков насміхається із протестувальників, яких поставили на коліна

Зачистка «МіхоМайдану» викликала діаметрально протилежні коментарі

Василь РОГУЦЬКИЙ

3 березня поліція провела акцію, внаслідок якої біля Верховної Ради було ліквідоване наметове містечко десятків із них затримали. Правоохоронці діяли доволі жорстко. Засоби масової інформації облетіли фото, де затримані стоять на колінах у снігу. У декого на обличчі — кров.

Розгін та затримання учасників протесту поліція назвала «слідчими діями» в рамках двох проваджень — захоплення Жовтневого палацу (це коли Саакашвілі перебував в Україні. — Ред.) та сутічок 27 лютого, коли 14 нацгвардійців були поранені. З цього приводу Генпрокурор Юрій Луценко заявив: «Перетворювати наметові містечка біля центральних органів влади в накопичувач екстремістів, зброї та вибухових речовин — табу... Мирним протестам — так. Проплаченому з-за кордону екстремізму — ні» (у палатках нібито знайшли гранати та іншу зброю). Дехто з активістів дійсно дякував поліції, що очистила центр Києва від «сміття».

Однак особливе збурення викликав глузливий допис очільника МВС Арсена Авакова. Він використав заклик Петра Порошенка до українців «прикрутити» газ, щоб зіпсувати плани Газпрому. Про «зачистку» наметового містечка Аваков написав: «Ми теж прикрутили...» — і поставив смайлик.

«Дуже хамський пост міністра внутрішніх справ. Уже настільки відбилися від реальності наші правителі, що поступово перетворюються на своїх попередників. Чим тепер Аваков відрізняється

його словами, мітингарі чинили опір і їх поставили на коліна для того, щоб не класти обличчям у сніг, бо так вони б замерзли.

Народний депутат Мустафа Найем, який брав активну участь і в Революції гідності, і в організації роботи нових патрульних, з боєм написав: «Це в яких інструкціях написано — ставити затриманих на коліна і позувати на камери, тримаючи людей за барки, як худобу?! І як після цього ми хочемо, щоб люди ставились до поліції? Ні, я розумію, що була злість за побитих поліцейських; розу-

«У нас точно була Революція гідності?» — дивується журналіст Сергій Руденко.

від Захарченка?» — обурився член «Свободи» Олександр Аронець. «У нас точно була Революція гідності?» — своєю чергою дивується журналіст Сергій Руденко.

Тим часом представник поліції Руслан Форостяк заявив, що фото з людьми на колінах неправильно трактують. За

мію та осуджую атаки на патрульних, але ж це не джунглі, а країна, суспільство та органи влади. Для чого треба було стільки зусиль, публічної роботи та розмов, якщо одна така фотографія підриває всю цю тендітну конструкцію і навіює спогади звірств чотирирічної давнини?!» ■

Пряма мова

Павло КЛІМКІН, міністр закордонних справ України, у статті-зверненні до Польщі заявив, що Україна ніколи не відмовиться від своїх героїв-повстанців:

На початку цього року поблизу карпатського села Рунгури я відвідав відновлену бандерівську криївку. 9 лютого 1951-го (через 6 років після закінчення Другої світової!) тут героїчно загинули п'ятеро бійців УПА. Їх видав зрадник, енкаведисти виставили перед собою 15-річних підлітків із сусіднього села, примусили їх відкрити ляду й закидали бункер гранатами. За кількост метрів знаходилася ще одна криївка із шістьма партизанами. Усі вони покінчили з собою, аби не потрапити в полон. Це їх ми повинні зрєктися? Це їх ми мали б вважати злочинцями? Ясно, як білий день, що такого не буде ніколи.

■ Резонанс

ЧЕРВОНО-ЧОРНИЙ ПРАПОР НАД ВІКНАМИ ГОЛОВИ ОДА — ТІЛЬКИ НА СВЯТА?

Рівненські обласні депутати на сесії 16 березня мають визначити, чи вивішуватимуть на будівлі Рівненської обласної державної адміністрації та облради на майдані Просвіти поряд із державним червоно-чорний стяг ОУН. Таке поєднання — вимога обранців-свободівців, але підтримки у залі вона, схоже, не знайде

Левко ЗАБРІДНИЙ

Депутати пропонують рішенням обласної ради рекомендувати вивішувати прапор ОУН не тільки на приміщенні обласної ради та ОДА, а також на будівлях усіх органів, установ та підприємств краю. Щоправда, тільки 10 разів на рік — до пам'ятних дат, як-от: дня народження Степана Бандери 1 січня, створення ОУН 3 лютого, дня народження Тараса Бульби-Боровця 9 березня, у День пам'яті жертв політичних репресій 21 травня, День захисника України та День створення УПА 14 жовтня, День Гідності та Свободи 21 листопада.

Рівненська обласна рада, якщо проголосує, не стане першою, яка ухвалила рекомендаційне рішення використовувати поряд із синьо-жовтим знаменом червоно-чорне. За подібне вже проголосували депутати Рівненського та Здолбунівського районів. Намагалися також ухвалити рішення і на півночі області, але депутатських голосів не вистачило. Бо ж використання такої символіки на адмінбудівлях — досить спірне питання.

— У мене також є червоно-чорний прапор, я його шаную, але спонукання його

Фото із сайту www.vdalo.info.

Буде ось так?

використати — нині недоцільне. Це може спровокувати конфлікти, — коментує Алла Черній, голова гуманітарної комісії облради, депутатка від «Батьківщини». — ОУН — велика віха в історії України, нам потрібно вивчати її діяльність, пам'ятати про подвиги. Але наразі це не фактор, який єднає українців. Окрім того, вивішування червоно-чор-

них стягів на адмінбудівлях можуть використати вороги України для чергових звинувачень. Це вигідно тим, хто не хоче, щоб в Україні була єдність. Потрібно починати з іншого — з дитячих садків розповідати дітям про боротьбу України у ХХ столітті, щоб вирросло покоління, яке по-іншому ставитиметься до ОУН та його символіки.

Натомість Андрій Бортнік, депутат від фракції «Свобода», думає інакше:

— Україні постійно щось закидають. Але це наша історія, наше минуле, яке потрібно поважати і знати. Історія національно-визвольного руху, боротьба за незалежність — це позитивні речі. Не думаю, що цю ініціативу використають для будь-яких провокацій. Депутати облради,

кального напрямку націоналізму — інтегрального, — зазначає пан Долганов. — І справа навіть не в тому, як відреагує Польща (ми не маємо давати закордонним колегам право впливати на нас, хоча рахуватися з ними повинні), а в тому, яку оцінку дадуть цьому кроку в самій Україні. Переконали, що таку символіку не оцінять значна частина українців. Інтегральний націоналізм є частиною нашої історії, його мають об'єктивно вивчати дослідники: не оцінювати виключно з критики, як це робить московська пропаганда, але і не виключно з позиції позитиву, як це роблять українські націоналісти. Насправді все значно складніше. Радикальний напрямок українського націоналізму був уперше системно обґрунтований Дмитром Донцовим, котрий багато чого взяв із польського інтегрального націоналізму Романа Дмовсько-

« У нас є офіційний державний символ — синьо-жовтий прапор, якого достатньо, щоб підкреслювати патріотичні позиції. »

сподіваюся, прислухаються до нас. На будівлі Рівненської районної ради після ухвалення подібного рішення уже вивішували червоно-чорний прапор. Я також як головний лікар обласного центру екстреної меддопомоги вивішу на нашій будівлі, якщо обласна рада проголосує. У моєму кабінеті червоно-чорний стяг є уже давно.

А ось Петро Долганов, кандидат історичних наук, викладач Рівненського державного гуманітарного університету, каже, що не ризикнув би ніколи козиряти червоно-чорним прапором.

— Він є символом ради-

го, якого у багатьох польських колах також вважають героєм. Ідеологія інтегрального націоналізму з позиції сьогодення є неприйнятною. Бо, наприклад, це була ідеологія однопартійності, що суперечить демократії. Своє часу був мейнстрім радикальних ідеологій і вони переживали сплеск популярності, але у контексті нинішньої побудови демократичної Української держави така ідеологія не може бути підґрунтям. І в нас є офіційний державний символ — синьо-жовтий прапор, якого достатньо, щоб підкреслювати патріотичні позиції. ■

Цей День в історії

а територію України поділили на землі, волості та громади (отже, нинішні ОТГ — це лише повернення до добре забутого старого). Було заплановано створити 32 землі, хоча після остаточного розмежування кордонів із сусідніми державами їх число могло бути змінено окремим законом. Кількість населення у кожній із них мала становити близько мільйона чоловік.

Отож, за задумом, у складі УНР передбачалося існування таких територіальних одиниць: місто Київ, Деревлянська земля, Волинь, Погориння, Болохівська земля, Поросся, Черкаська земля, Побожжя, Поділля, Брацлавщина, Подністров'я, Помор'я, місто Одеса, Низ, Січ, Запоріжжя, Нове Запоріжжя, Азовська земля, Половецька земля, Донеччина, Подоння, Сіверщина, Чер-

Україну поділили на 32 землі

6 березня 1918 року було проголошено адміністративну реформу УНР

Тарас СТЕПАНЮК

Того дня Центральна Рада прийняла Закон «Про адміністративно-територіальний поділ України». Цим документом відмінили губернії та повіти,

Кордони УНР не співпадають із межами сучасної держави.

нігівщина, Переяславщина, Посейм'я, Посулля, Полтавщина, Самарська земля, Слобожанщина, місто Харків, Підляшшя, Дреговицька земля.

До складу Волині включили Володи-

мирський, Ковельський, Луцький повіти та частину Дубенського, тобто майже всю нинішню область, за винятком Любешівського і частини Камінь-Каширського районів, які увійшли б до

« До складу Волині включили Володимирський, Ковельський, Луцький повіти та частину Дубенського, тобто майже всю нинішню область, за винятком Любешівського і частини Камінь-Каширського районів. »

Дреговицької землі. Волинська ж мала обіймати також території, які нині входять до Рівненщини. Сусідню область планували назвати Погориною або Погоринням із Рівненським, Острозьким, Заславським, Кременецьким повітами та частиною Дубенського у її складі.

Варто зазначити, що за цим законом до УНР належали землі, які нині є поза межами України: майже вся Сіверщина, Подоння, Підляшшя та майже вся Дреговицька земля, частина Слобожанщини. Натомість не увійшли Галичина, Закарпаття, Буковина, південна частина Одещини, Крим та частина Донбасу (там, де нині так звані ДНР–ЛНР).

Проте закон не був втілений у життя. Реально продовжував існувати старий адміністративно-територіальний поділ. Уже 29 квітня 1918 року влада змінилася — була утворена Українська держава на чолі з гетьманом Павлом Скоропадським. ■

Цифри Факти

Волинь

● Священик Михайлівського Золотоверхого монастиря Іван Сидор, уродженець Горохівщини, взяв участь у зйомках фільму «Прощена неділя». Стрічка про хлопчика, який на війні втратив батьків і бажає смерті своїм ворогам. І священик мусить навіть дитині зуміти пояснити, що цього бажати не можна, переказав глибокий і повчальний сценарій стрічки Іван Сидор.

● На два дні одну з багатоповерхівок Луцька, що на вулиці 8 Березня, відключили від газопостачання, якраз коли надворі — мінус 12. Справа в тому, що працівники «Волингазу» почали перевірку приладів та наявності лічильників у будинку. Про те, що робота займе не кілька годин, а два дні, — мешканців не попереджали.

● На 5% скоротили витрати газу за добу Луцьк і на 2% — Рівне, повідомив голова правління НАК «Нафтогаз України» Андрій Коболев. Це одні з найгірших показників. Найбільше «прикрутили» опалення у Дніпрі і Кременчуці: споживання газу в цих містах за добу знизилось на 32 і 35% відповідно. Завдяки економії Україні вдалося на 14% скоротити витрати блакитного палива.

● 139,3 мільйона гривень віддали за житлово-комунальні послуги волиняни у січні, враховуючи погашення боргів попередніх років. Рівень сплати становив 84,5% до нарахованої суми. На кінець місяця жителі краю заборгували 344,4 мільйона гривень за послуги ЖКГ.

● На Волині тренувалася бойова авіація: фронтові бомбардувальники Су-24М відпрацьовували нанесення ракетно-бомбових ударів по навчальних цілях на авіаційному полігоні Поворськ у Ковельському районі. У небі Волині навчалася льотна зміна 7-ї бригади тактичної авіації, що дислокується у Старокостянтинові Хмельницької області.

● Народному аматорському театру «Відродження» Володимир-Волинського районного будинку культури присвоїли ім'я відомого на Волині театрального режисера Богдана Берези. Крім того, колектив підтвердив свій статус «народного».

● Керівника виконавчої служби Волинської області Сергія Харченка звільнили за неефективну роботу в напрямку стягнення аліментів. Про це повідомив міністр юстиції Павло Петренко.

● У Луцьку на першому поверсі Волинської обласної універсальної наукової бібліотеки імені Олени Пчілки на вулиці Шопена, 11 діє пункт збору україномовних книг, які згодом потраплять на Схід. Кожен може принести сюди будь-яке видання, а як тільки література назбирається достатньо, їх передадуть навчальним закладам Донбасу.

● Студентка Коледжу технологій, бізнесу та права Східноєвропейського національного університету Катерина Сікорська перемогла на міжнародному конкурсі кулінарної майстерності у Бресті (Білорусь). Учасники змагання презентували три страви з урахуванням технологій приготування. Професійне журі оцінювало чистоту робочого місця та раціональне використання продуктів.

■ О часи! О звичаї!

З криком: «Вас, атовців, багато розвелось!» водій маршрутки порвав посвідчення учасника бойових дій

Два шокуючі випадки сталися цими днями в Луцьку та Рівному

Марина ЛУГОВА

Ось що написала на своїй сторінці у «Фейсбук» Наташа Малиш: «Маршрутка № 3. Чоловік показує водію посвідчення учасника бойових дій. Водій заявляє, що в нього в салоні вже є 5 «таких» і нікого безкоштовно возити він більше не збирається. Атовець просить зголоситися пасажирів, що їдуть за посвідченнями... Шофер починає кричати щось на кшталт «вас, атовців, багато розвелось!» Потім вихоплює з рук посвідчення і рве його... По-моєму, це дикість...»

На жаль, це непоодинокий випадок, коли водії маршруток відмовляються возити пільговиків, зокрема учасників бойових дій на Сході. З приводу цього у засобах масової інформації уже не раз з'являлися повідомлення, як маршрутники висаджували ветеранів АТО, членів багатодітних сімей. Про це йшла мова вчора під час оперативної наради в голові Волинської облдержадміністрації.

— Перевізники починають втрачати совість, за грошима вони нічого вже не бачать. Жоден із них не приходив до облдержадміністрації, не говорив, що в нього збитковий маршрут і він його закриває. Тому

Фото із сайту 112.ua

«Водій і касир забули Небесну сотню, забули інші тисячі загиблих, забули тисячі калік. Це так страшно — сприймати смерть цих хлопців за норму. Та ми їм ноги маємо цілувати за Віру, за Волю, за Україну.»

культура перевезення має бути на вищому рівні, — наголосив Володимир Гунчик.

Ситуацію, яка склалася в Луцьку та області з хамовитими водіями, мають вивчити найближчим часом і розробити систему заходів для врегулювання болючого питання.

До речі, цими днями став відомий такий факт: водій рейсу Рівне — Луцьк відмовився безкоштовно везти воїна АТО. За нього заплатила небайдужа пасажирка — лучанка Юлія

Собуцька, а потім повідомила у соціальній мережі: «Водій і касир забули Небесну сотню, забули інші тисячі загиблих, забули тисячі калік. Це так страшно — сприймати смерть цих хлопців за норму. Та ми їм ноги маємо цілувати за Віру, за Волю, за Україну.»

P. S. Хлопець щиро подивився і цілу дорогу дивився у вікно (йому було соромно на мене глянути, бо не мав грошей), а я писала цей текст і тихо плакала... ■

■ Новини

СТАРТЕЛІВ МОРОЗИ НЕ ЛЯКАЮТЬ

На території Куклинського лісництва Маневецького району виявлено факт незаконного видобутку бурштину

Анна ПАВЛОВСЬКА

Поблизу села Лісове правопорушників узяли «на гарячому» співробітники роти патрульної поліції особливого призначення. На місце події одразу ж прибула слідчо-оперативна група Маневецького відділу поліції. З'ясувалося, що всі стартелі, які для пошуку янтарю викопали яму глибиною майже 2 метри, — мешканці сусідньої Рівненщини. Найстаршому з них 30 років, іншим — 28, 27 та 21 рік. За цим фактом слідчі відкрили кримінальне провадження за ч. 1 ст. 240 (порушення правил охорони або використання надб). Кримінального кодексу України. Санкція статті, зокрема, передбачає покарання у вигляді позбавлення волі на строк до двох років.

Нагадаємо, що на території можливого незаконного видобутку бурштину співробітники поліції забезпечують охорону громадського порядку в цілодобовому режимі. ■

ХАКЕРИ «ШУКАЛИ ДРУЗІВ» І ПОПОВНЮВАЛИ СВОЇ РАХУНКИ

Працівники департаменту кіберполіції спільно зі слідчими Луцького районного відділення поліції, за процесуального керівництва прокуратури Луцька, задокументували протиправну діяльність зловмисників, які поширювали шкідливий програмний засіб, призначений для несанкціонованого втручання в роботу смартфонів

Юлія КВІТКО

23-річний волинянин та ще молодший мешканець Херсонщини створили і поширювали програму, яка мала декілька адміністративних панелей. Після завантаження на смартфон вона перевіряла наявність встановленого «мобільного банкінгу», надсилаючи sms-запити на запрограмовані спеціальні номери. У подальшому відбувалося виведення коштів через систему миттєвих інтернет-розрахунків «WebMoney Transfer» на банківські рахунки зловмисників. Програма була замаскована під мобільний додаток для пошуку друзів. Наразі встановлено, що таким чином підозрюваним вдалося «інфікувати» більше 2 тисяч мобільних пристроїв. ■

Цифри Факти

Рівне

● На залізничній станції Здолбунів — витік хімікату через погано закритий кран із цистерни, в якій, за документами, мали перевозити мінеральне масло. Насправді ж транспортували розчинник, ймовірно для автомобільної фарби. Згодом витік локалізували, але в районі парку стояв нестерпний запах.

● Минулого тижня безпритульні собаки напали на двох учнів школи № 19 у Рівному. За словами директора навчального закладу Інни Верхової, собаки майже щомісяця кусають дітей, а мешканці району стверджують, що проблема існує і влітку, і взимку.

● Жителі сіл Рокитнівського району Рівненщини збираються групами і їдуть «на промисел» до сусідніх житомирських лісів, де не тільки вирубують дерева, але й нападають на лісову охорону. Це мешканці сіл Борове, Нетреба та Кисоричі.

● У селі Карпилівка, що у Рокитнівському районі на Рівненщині, з ініціативи місцевих жіночок відкрився цех-музей із виготовлення тканих доріжок. У польській хаті під жіночий спів працює три верстати. Метр доріжки у майстринь із Карпилівки коштує 100 гривень. Унікальний цех працює з 10-ї ранку до пізньої ночі. Унікальні килими у майстринь замовляють навіть зі столиці.

● У Сарнах мешканців намагаються привчити до сортування твердих побутових відходів, для цього розставили контейнери для пет-плашок та іншого пластику. Проект запустили цього року. За два місяці вже спресували 250 кілограмів сировини. Отримані гроші обіцяють використати на благоустрій міста. Наразі вивчають питання запровадження системи збору скла.

● Норвезькі благодійники Гарольд та Тор Оле Вагене з міста Скодье подарували Дубну розважальний атракціон — мотузковий парк вартістю 35 тисяч євро. Він працюватиме у зоні відпочинку Острівко. Міський голова Дубна Василь Антонюк підписав акт приймання-передачі атракціону у власність громади міста.

● Вода в п'яти перевірених пунктах розливу у Рівному — придатна для пиття. Але через надмірне очищення вона була надто м'якою і позбавленою необхідних для людського організму мікроелементів. Зокрема, у ній недостатня кількість магнію, кальцію та фтору, що може відобразитися на роботі серця, нервової системи та м'язових тканин, на кістках та згортанні крові, викликати карієс.

● 169,3 мільйона доларів — обсяг залучених прямих іноземних інвестицій в економіку області у 2017 році. У розрахунок на одну особу населення це 145,9 долара. Кошти надійшли із 33 країн світу. Серед основних інвесторів, на яких припадає майже дві третини загального обсягу надходжень, — Велика Британія (39,4 мільйона доларів), Італія (31,3 мільйона), Німеччина (22,5 мільйона) і Кіпр (19,4 мільйона доларів).

● В середньому 80 пацієнтів звертаються у травмпункти Рівного протягом однієї чергової зміни. Найчастіше люди падають на слизькій дорозі, підвертають ноги або ламають руки. Здебільшого це переломи промених кісток верхніх кінцівок. Переважно пацієнти з такими травмами — це люди, яким за 50 років.

■ Точка зору

«І ДАЛІ ПРАЦЮВАТИМУ НА БЛАГО ВОЛИНЯН»

Голова Волинської партійної організації «Розумна сила» Володимир Гавриш (на фото) припинив співпрацю з партією. Про це, а також про мотиви такого радикального кроку і подальші плани громадсько-політичний активіст повідомив в ексклюзивному інтерв'ю кореспонденту нашої газети

Роксолана ВИШНЕВИЧ

— Я зараз уже не керую Волинською партійною організацією «Розумна сила» і взагалі припинив з нею будь-яку співпрацю, — заявив пан Володимир. — За майже два роки роботи керівником волинського осередку є про що прозвітувати. Насамперед зазначу, що він фактично розбудувався з нуля і сьогодні має свої структури в більшості районів та міст області.

— Наскільки відомо, ваша організація брала досить активну участь у виборах на теренах Волині?

— Так, партія стала добре відома у краї, адже має своїх депутатів у новостворених ОТГ, заручилася підтримкою великої кількості прихильників. Наприклад, під час останніх виборів до Любомльської ОТГ ми набрали 9 відсотків голосів і увійшли до п'ятірки кращих за результатами.

— Напевно, була вдало сформована команда, адже в політикумі сам у полі не воїн?

— Мені справді вдалося зібрати потужну команду, котра зуміла за такий відносно короткий термін продемонструвати успіхи,

запустити ряд перспективних проектів, позитивні результати яких теж уже помітні. Це показник того, що ми трудилися не даремно.

— То чи не шкода зупинитися на півдорозі, коли є такий обнадійливий початок, і чим усе-таки зумовлене ваше рішення залишити партію?

— Аналізуючи причини цього рішення, зазначу, що в «Розум-

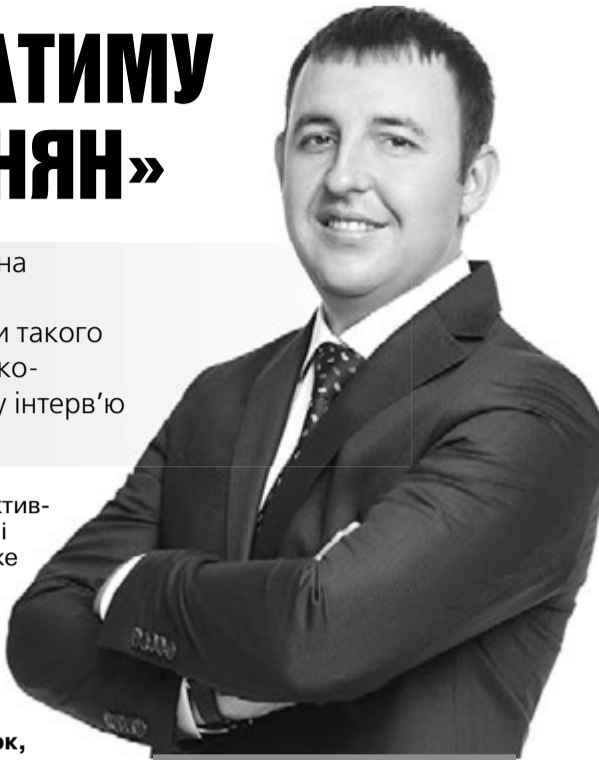
«Нинішня ситуація в країні ставить нові виклики, які вимагають інших підходів до формування партійної структури. І це моя принципова позиція!»

ній силі» останні півроку точилася активна дискусія щодо перспектив її розвитку, з'явилися нові погляди стосовно ведення діяльності, з питань розбудови партії. Вони не збігалися з моїми, моя позиція кардинально відрізняється. Я з великою повагою ставлюся до багатьох із тих, хто зараз перебуває у лавах

цєї політичної сили, підтримую дружні стосунки з більшістю людей. Але нинішня ситуація в країні ставить нові виклики, які вимагають інших підходів до формування партійної структури. І це моя принципова позиція!

— Володимир Гавриш наді планує залишатися гравцем на політичному полі області чи країни?

— Безумовно, що так. Усі ті напрацювання, які зроблені мною та командою, збираємося примножувати і не зупиняємося на досягнутому. Але це вже буде інший проект, який саме — говорить завчасно. Та в будь-якому випадку моя мета — й надалі працювати на благо рідної Волині та земляків. Користуючись нагодою, вітаю всіх жінок краю зі святом весни. Усім — миру, сонця, тепла і любові! ■

НОВИНИ КРАЮ

ВЕСНОЮ ПРИЗВУТЬ 425 ВОЛИНЯН

Про це повідомив обласний військовий комісар полковник Роман Кулик. Загалом на комісію повинні з'явитися понад 17 тисяч юнаків

Кость ГАРБАРЧУК

На строкову службу призивають громадян віком від 20 до 27 років з повною середньою освітою. Весною 2018-го планують спрямувати у Збройні сили 425 волинян, найбільше у Сухопутні війська — 225. Відновлено набір у Державну прикордонну службу (з Волині направлять 28 юнаків). За словами обласного комісара, з попереднього призову у розшуку перебуває понад 6 тисяч громадян. ■

КАПІТАН ПОПАВСЯ НА ХАБАРІ

Співробітники Служби безпеки України за процесуального керівництва військової прокуратури викрили у Рівному злочинні дії заступника начальника штабу з комплектування одного з батальйонів Національної гвардії

Валентин СТАВСЬКИЙ

Оперативники спецслужби встановили, що капітан вимагав 300 доларів США у місцевого мешканця за оформлення на службу за контрактом. Зловмисника затримали на одній із вулиць обласного центру під час отримання всієї суми хабара. За цим фактом відкрито кримінальне провадження. Тривають першочергові слідчі дії. ■

СІМЕЙНИЙ КОНФЛІКТ ІЗ ТРАГІЧНИМ ФІНАЛОМ

Жителька села Тристені Рожищенського району смертельно травмувала свого чоловіка

Іванна НАЗАРУК

Під час сварки 46-річна жінка схопила ніж і вдарила ним в ділянку грудей на чотири роки старшого благовірного. Його госпіталізували до Рожищенської центральної районної лікарні. У медичному закладі потерпілий згодом помер. За фактом умисного вбивства слідчі відкрили кримінальне провадження за ч. 1 ст. 115 Кримінального кодексу України. Підозрювану затримали та обрали щодо неї міру запобіжного заходу — тримання під вартою. Санкція статті передбачає покарання у вигляді позбавлення волі строком від семи до п'ятнадцяти років. ■

НА РІВНЕНЩИНІ ВОГОНЬ ЗАБРАВ У ВИХІДНІ ЖИТТЯ ДВОХ ЛЮДЕЙ

Минулої неділі післяобідньої пори до служби порятунку надійшло повідомлення про пожежу в селі Люхча Сарненського району

Олена ВОЛИНЕЦЬ

На місце виклику негайно було направлено два чергових відділення бійців 8-ї державної пожежно-рятувальної частини Головного управління Державної служби з надзвичайних ситуацій України у Рівненській області. З'ясувалося, повідомляє сайт відомства, що одна з кімнат житлового будинку задимлена. Оперативно провівши бойове розгорнення, рятувальники подали один водяний ствол. Під час ліквідації загоряння вогнеборці виявили тіло 86-річного власника помешкання без ознак життя.

А у Костополі у вогні загинула 70-літня жінка. Обставини пожеги та загибелі людей встановлюють фахівці. ■

■ Пульс дня

НЯНЯ ПОБИЛА СИНА ОЛЬГИ ФРЕЙМУТ

Відома українська телеведуча стурбована: як вона могла не розібратися в людині, яку брала на роботу?!

Телезірка написала в Instagram, що Марія Сенатор, яка доглядає за її дітьми, дала ляпаса маленькому синові Валерію (хлопчиківі 1 рік 8 місяців). Зіркова мама заявляє, що помітила дивну поведінку малюка: тривожний сон, не хотів залишатися з нянею. «Навіть коли я в одній із ним кімнаті підходила до вікна, він починав плакати і постійно говорив, що вкусить Марію», — зазначила Фреймут. Батьки зрозуміли причину, переглянувши камери спостереження, встановлені у будинку. «Мені стало відомо, що няня вдарила мого сина по обличчю. Дала ляпас. Як дорослому. При цьому сказала, що це — здача, бо дитина її вкусила. Ця жінка отримувала щедру зарплату, я робила подарунки її дочці, турбувалася, смачно годувала, вона користувалася послугами мого водія. Для комфорту няні зняли за тишину квартиру. Я пишу цей пост і плачу! — обурюється Ольга. — Навіть не віриться, як у мене, такої прискіпливої і зацикленої на дітях, таке могло статися? Я — журналіст, людей відчуваю, розбираюся в них, вмію з ними розмовляти», — бідкається Фреймут і радить батькам бути уважними до своїх дітей. ■

У НАМЕТОВОМУ МІСТЕЧКУ ЗНАЙШЛИ ТРОН СААКАШВІЛІ

Символ королівської влади виявили під час слідчих дій біля Верховної Ради (на фото)

Депутат від «Народного фронту» Антон Герашенко опублікував його фото у соціальних мережах. «Крісло Міхеїла Саакашвілі зроблене за зразком трону з телесеріалу «Гра престолів» і розміщене в одному з наметів біля парламенту. Цікаво, хто з нардепів заволодів ним після депортації екс-президента Грузії — Семена Семенченка чи Володимир Парасюк?» — написав член колегії Міністерства внутрішніх справ України. Колишній очільник Одещини не забарився із відповіддю — у «Фейсбуці» заявив про підставу: «Виявляється, знайшли «мій престол» і якісь менти в балаклавах навіть гордо на ньому фотографувалися. Учора ви не мій неіснуючий трон знайшли,

Фото із сайту informator.news

а остаточно втратили голову у цьому наметовому таборі, і це означає, що зовсім скоро втратите й владу». Також Міхеїл Саакашвілі зазначив, що ніколи не помилявся у своїх українських прогнозах, та прикріпив відео, на якому Антон Герашенко вилізує тарілку в закладі громадського харчування. ■

■ Редакційний щоденник

«ЧОРНІ АРХЕОЛОГИ» СМІЯТИМУТЬСЯ З НОВОГО ЗАКОНУ

Чим переймався і з чого дивувався упродовж останнього часу заступник головного редактора газети «Волинь-нова» Сергій НАУМУК

...СТРАШИЛКОЮ ДЛЯ НЕЗАКОННИХ КОПАЧІВ

Нещодавно Кабмін зареєстрував у Верховній Раді законопроект про посилення відповідальності в галузі охорони культурної спадщини.

«На сьогодні існує безліч проблем щодо збереження об'єктів культурної спадщини. Зокрема, це стосується і недостатнього рівня кримінальної відповідальності за злочини. Вбачається неефективність покарання, оскільки не досягнуто його мети — зменшення кількості правопорушень у цій сфері. Не криміналізовані взагалі діяння, пов'язані зі знищенням, руйнуванням, пошкодженням пам'яток, включених до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, універсальна цінність яких визнана світовою спільнотою», — йдеться у пояснювальній записці до проекту закону, підписаній міністром культури України Євгеном Нищуком.

За незаконне проведення археологічних розвідок, розкопок, інших земляних чи підводних робіт на об'єкті археологічної спадщини пропонується збільшити штраф до 300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян

Їхня зброя — сучасні металодетектори.

(264 300 грн), або карати обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на той самий строк із заборобою обіймати певні посади. За зумисне доведення до руйнування об'єкта культурної спадщини або його знищення власником пропонують стягувати вже 440 500 грн. Якщо ж ідеться про пам'ятку національного значення або внесену до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, то зловмисникам загрожуватиме від 5 до 8 років ув'язнення. Пошук рухомих об'єктів (кераміки, металевих виробів, монет тощо) на пам'ятці пропонують карати позбавленням волі від 7 до 10 років.

«Кабмін хоче посилити відповідальність для чорних археологів» — такими заголовками розквітнули сайти інтернет-видань. Хотіти то, може, й хоче — але от чи вдасться?

— Чорні копачі тільки сміятимуться з цього закону, — каже директор спеціалізованої установи «Волинські старожитності» Олексій Златогорський, який у цій

«**Майже всі пам'ятки археології в Україні не мають позначок, їхні межі не встановлені, паспорти не виготовлені. Тому нелегальні копачі на раз-два доведуть у суді (що не раз і траплялося), буцім копали не на об'єкті археологічної спадщини або ж просто гуляли з лопатою.**»

галузі вже кільканадцять років. — У нас немає судової практики щодо покарання руйнівників курганів і городищ. Майже всі пам'ятки археології в Україні не мають позначок, їхні межі не встановлені, паспорти не виготовлені. Тому нелегальні копачі на раз-два доведуть у суді (що не раз і траплялося), буцім копали не на об'єкті археологічної спадщини або ж просто гуляли з лопатою. Треба вже або дозволяти пошукові роботи і водночас зобов'язувати звітувати про знахідки, які держава має викуповувати, як у Великобританії, або вводити найсуворіші заборони на володіння металодетекторами і саджати у в'язницю за найменші роботи на пам'ятках, як у Мексиці.

От і виходить, що хвале-

ний законопроект не досягне декларованої мети. В одному міністр культури має рацію: «на сьогодні існує безліч проблем щодо охорони і збереження об'єктів культурної спадщини».

...МОЛОЧНОЮ ІМПОТЕНЦІЮ ВЛАДИ

З 1 січня цього року згідно з вимогами Угоди про асоціацію з ЄС Україна мала відмовитися від закупівлі молока другого сорту. Проте Мінагрополітики ініціювало відстрочку впровадження нового стандарту до 1 липня. Мовляв, вона буде використана «для створення ступеневої системи трансформації вимог до якості молока-сировини, гігієнічних вимог до молочних продуктів під час виробництва та переробки».

Тепер постає запитання:

що буде з «людським» молоком після 1 липня? Чи прийматимуть його, запитують нас читачі. Спробуємо розібратися.

Нині в Україні розрізняють чотири гатунки молока залежно від вмісту бактерій: екстра, вищий, перший і другий. Перший раз питання про відмову від молока другого сорту постало ще в 2004 році, коли наша країна увійшла в СОТ. Проте цього не сталося. А оскільки село дає більшість голосів популярнішим партіям, то чимало діячів рвали горло — мовляв, запровадження таких стандартів погіршить становище селян.

Хоча жодних системних змін не робили. Роздача доільних апаратів, якою так хвалялися волинські регіонали, не покращила ситуації. Причин цього чимало: і низька якість самих апаратів, і незацікавленість зміними з боку переробних підприємств.

Разом із тим проблема стосується багатьох. Скажімо, у січні в Україні сільгосппідприємства надали 222,8 тисячі тонн, господарства населення — 350,4 тисячі тонн, на Волині відповідно 7 і 16,4 тисячі тонн. Чимала частина наданого на сільських об'єктах перекочує на переробні підприємства.

З іншого боку, Україна за останній рік наростила експорт молочних продуктів (зокрема, стала другим за величиною постачальником масла в ЄС), а значить, потреба у сировині зростає. Притому деякі переробники тотально залежні від одноосібників. Скажімо, Рожницький сирзавод майже 80 відсотків молока закуповує у населення.

Тож якщо в один день почне діяти заборона на переробку молока другого сорту, то збитки матимуть не тільки селяни, а й багато переробників.

Звідси висновок: після 1 липня нічого не зміниться. Бо владу стримуватиме не лише боязнь втратити голоси селян на чергових виборах, а й лобістські можливості власників молокозаводів. Тим більше наказ про заборону закупівлі має перехідний термін впровадження до 2022 року. А до того часу влада ще не раз зміниться. ■

■ Пряма мова

**Геннадій МОСКАЛЬ, голова
Закарпатської облдержадміністрації,
про напади на приміщення угорців:**

«Особисто в мене немає сумнівів, що москальські спецслужби й далі влаштуватимуть різні провокації, щоб спробувати розсварити українців і угорців та розхитати Закарпаття на міжетнічному ґрунті. Так ось, як справжній Москаль заявляю — нічого у вас не вийде! Хрін вам у рило, а не «Донбаський сценарій» на Закарпатті».

**ФРАНЦУЗЬКІ
НАТЯЖНІ СТЕЛІ**

якісно **швидко** **надійно**

(097) 473-10-69
(095) 479-05-96

stella.in.ua
info@stella.in.ua

Загублений технічний паспорт на трактор колісний «Беларус-1221.2», реєстраційний номер 13174AI, 2016 рік випуску, заводський номер 12211006, двигун № 147582, виданий ГУ Держпродспоживслужба в Київській області, серія EE № 070840 від 20.06.2017 р., виданий ПАТ «Миронівський хлібопродукт», **ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

РЕКЛАМА

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ У СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрускіт. Набридло постійно наносити мазі і пити знеболюючі таблетки? Всі спроби, які робилися раніше, безуспішні?

**-ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА
ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ
КОНСУЛЬТАЦІЮ** від фахівця, який підкаже метод рішення при таких захворюваннях, як:
- Артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопозроз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю.

ТЕЛЕФОНУЙТЕ на номер:

**(044) 338 26 94,
(098) 845 66 83, (063) 010 46 37**

■ Серце, віддане Україні

Фото з особистого архіву Катерини ДУБОВИК.

Катерина (у центрі) разом із подругами-каторжанками Наталією та Вірою.

«ЯК МЕНЕ НЕ КАТУВАЛИ, АЛЕ Я НЕ СТАЛА НА КОЛІНА»

85-літня жителька невеликого волинського села Ощів, що в Горохівському районі, Катерина Дубовик зовсім не шкодує, що колись не побоялася відкрито боротися за волю рідної країни. Хоч і дорого заплатила за це...

Роман НОВОСАД

ЗА ЛЮБОВ ДО УКРАЇНИ — 25 РОКІВ ТАБОРІВ

Катерина Миколаївна зустріла мене у своїй великій і затишній оселі трохи настоєжено. Та коли почула, що розмова стосується її ув'язнення, не могла стримати сліз. «Сину, то ж була біда!» — з гіркою згадувала жінка події свого життя, яке готова була пожертвувати задля вільної України.

Народилася Катерина Грім у селі Невільськ Самбірського району Львівської області. Навчання у школі перервала війна. У 1944-му влаштувалася на роботу в дитячий садок. Саме тоді хтось із місцевих «яструбків» помітив, що дівчина таємно допомагає воюючим УПА. І наслідки не забарилися. Катерину викликали у прокуратуру Самбора, де жорстоко допитували, а потім арештували.

— Два роки у підвалах тримали. Не могли доказів знайти, як не допитували, не катували, — з боєм згадує жінка.

Суд відбувся в 1946-му у Львові. Катерині Грім оголосили вирок: 25 літ каторжних робіт та 5 років позбавлення прав. Через тиждень її та інших ув'язнених етапували в місто Тайшет Іркутської області.

НЕ ВСІ МОГЛИ ВИТРИМАТИ ТАБІРНІ УМОВИ

— Вийшли під конвоем із поїзда і чекали, коли нас поділять, — продовжує бабуся. — Навколо лише барак, поле і ліс. Аж бачимо: чоловіків забирають і далі везуть, а нас, дівчат, залишають. Тоді загнали у той барак і змусили прибирати.

А як було спати, коли у маленькому приміщенні тіснилися 75 каторжанок! І руки, і ноги не раз боліли. Працювали ув'язнені на лісоповалі. Було тяжко, багато хто думав, що не

витримає такої напруги.

— Подруга у мене була, звалася Марія Довбуш. Ніяк вона не могла звикнути до табірних умов, — розповідає далі Катерина Дубовик. — Там її й не стало...

Нелегко було на шматок хліба заробити. Його норма тоді становила всього 250 грамів на людину.

Нерідко залишалися каторжанки голодними.

Після чотирьох років на

«**Каже, що, мабуть, недарма була в ув'язненні за тисячі кілометрів від дому, якщо тепер Україна справді вільна.**»

лісоповалі Катерині Грім пощастило перейти працювати у тваринницьку галузь. Почала доглядати биків та коней.

Бувало, що в колонії виникали конфлікти. Молоду дівчину так побили «зеки» (за посередництвом охорони), що їй зуба жодного не залишилося. А ще у таборах лютували важкі хвороби. У каторжників від цинги зуби просто випадали на її очах. Не було від того порятунку.

ПІСЛЯ ПОМИЛУВАННЯ НАЗИВАЛИ «БАНДЕРІВКОЮ»

Після смерті Сталіна (5 березня 1953 року) з колонії почали звільняти в'язнів. Катерині Грім одна жінка — «добра грамотна єврейка» — теж написала клопотання про помилування. Невдовзі каторжанку викликали на допит. Після кількох запитань Катерині

повідомили, що вона вільна і може їхати додому. Але наголосили, щоби тримала язик за зубами.

— Хоча воля була для мене щастям, я все одно боялася, — продовжує жінка. — Лячно було, що розстріляють або повернуть назад у барак.

Після повернення в Україну 1954-го Катерина Грім одружилася з таким же «зеком» Олексієм Дубовиком із Волині. Після реєстрації шлюбу переїхали на чоловікову батьківщину — у село Ощів на Горохівщину. З часом забулися всі неприємності, але місцеве населення часто нагадувало їй про «бандерівське» коріння. І насміхалися, і пліткували всіляко.

— Бувало, іду з церкви, а діти мені вслід: «Бандерівка». Отака повага була серед людей до нас, — зітхає пані Катерина.

Але жінка на те не надто зважала, а разом із чоловіком важко працювали, заробляли на хліб. Виховали двох дітей. Сьогодні вже правнуки тішать Катерину Дубовик. Нікого й нічого вона тепер не боїться. Каже, що, мабуть, недарма була в ув'язненні за тисячі кілометрів від дому, якщо тепер Україна справді вільна. Одною лише не може зрозуміти: чим вона і десятки тисяч інших патріотів заслужили такої долі? ■

Катерина Дубовик під час зустрічі.

Фото Романа НОВОСАДА.

■ Екстра-ліга

Без перемог у другому колі, але з «путівкою» в плей-оф

«Кардинали» не виграють у чемпіонаті майже чотири місяці

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіонат України з футболу, Екстра-ліга. 18-й тур. МФК «Кардинал-Рівне» (Рівне) — «Ураган» (Івано-Франківськ) — 1:2 (1:0 — Михайло Воляннюк, 12 хв.; 1:1 — Олександр Басич, 21 хв. (автогол); 1:2 — Михайло Зварич, 27 хв.)

4 березня 2018 року. Рівне. ДЮСШ-4.

У заключному турі регулярного чемпіонату «кардинали» приймали на власному майданчику «Ураган» з Івано-Франківська, який зовсім нещодавно «міцно тримався» на останньому місці в турнірній таблиці. Проте, обігравши у попередньому турі прямого конкурента за восьму «путівку» у плей-оф — одеський «Епіцентр К-Авангард», франківці остаточно відродили інтригу, одержавши шанс зробити «дев'ятим зайвим» саме одеситів. Щоправда, для цього вони мали конче перемагати в Рівному...

У середині першого тайму завдання гостям суттєво ускладнив гол Михайла Воляннюка, який той створив «на пару» із граючим тренером «кардиналів» Сергієм Піддубним. За мінімальної переваги господарів команди й пішли на перерву.

Натомість у самісінькому дебюті другої половини зустрічі рівняни пропустили якийсь відверто абсурдний гол. Після прострілу гравця «Урагана» Петра Шотурми Олександр Басич зрізає м'яч у власні ворота — хоча найближчий із суперників перебував за кілька метрів...

За кілька хвилин — проте вже в атаці — «чудить» сам Сергій Піддубний, прикро не влучаючи в порожні ворота з метра-півтора.

А невдовзі «Ураган» забиває другий. Гол Михайла Зварича виявився переможним і вивів його команду в плей-оф на столічний «ХІТ» — торішнього «кривдника» рівнян якраз у чвертьфінальній серії. Ну а «Епіцентр К-Авангард» таки фінішував останнім, зігравши у надрезультативну нічию з «Титаном» — 6:6. Одесити набрали з франків-

цями однакову кількість очок — проте поступилися їм за додатковими показниками.

Тим часом МФК «Кардинал-Рівне» цьогоріч зіграє в з «Титаном» з Покровського. Відверто кажучи, трохи лячно — адже востаннє «наші» перемагали ще у дев'ятому турі, здолавши 11 листопада той таки «Ураган». Тобто, у другому колі рівняни не здобули жодної перемоги. А плей-оф — це якраз гра до двох перемог...

Щоправда, спочатку на підопічних Сергія Піддубного чекає кубкова битва — у матчі-відповіді треба відіграватися після виїзної поразки 2:3 першоліговому «АРПІ» із Запоріжжя.

ЗА ВОРОТАМИ

Сергій ПІДДУБНИЙ, головний тренер МФК «Кардинал-Рівне»:

«Щастить сильнішому. Якщо «Ураган» сьогодні переміг, значить, вони на цей момент сильніші. Але я хочу кричати про інше. Це просто ганьба! І федерації, і суддівському корпусу... Це або занегажоване суддівство, або низька кваліфікація арбітрів, або змова.

Що було в Запоріжжі — те сьогодні продовжилось. Аналогічні фоли, коли гравець тікає і на ньому фолить. Нам — одразу червона. Тут — лише жовта картка. Потрапляє м'яч в руку. Нам — одразу пенальті! Тут — двічі м'яч потрапляє в руку — жодного пенальті!

Хочу, щоб вболівальники розуміли: це те саме, що було минулого року у плей-оф із «ХІТом». Щойно десь суперник підсів, стало зрозуміло, що ми можемо виграти — одразу включилися судді і нас викинули. Це ж не вперше... Суто по грі — я задоволений. Антигерой матчу — я. Вибив м'яч з лінії воріт суперника. Забий тоді — і все було б по-іншому».

Усі результати 18-го туру: «ХІТ» — «ІнБев/НПУ» — 3:1; МФК «Кардинал-Рівне» — «Ураган» — 1:2; «Продексім» — «Сокіл» — 7:1; «Епіцентр К-Авангард» — «Титан» — 6:6.

Турнірна таблиця першого етапу Екстра-ліги

М	Команда	І	В	Н	П	З-П	Р	О
1	«ХІТ» (Київ)	16	9	6	1	51-34	17	33
2	«Титан» (Покровське)	16	9	3	4	55-50	5	30
3	«Продексім» (Херсон)	16	9	2	5	44-32	12	29
4	«Сокіл» (Хмельницький)	16	8	4	4	56-42	14	28
5	«Енергія» (Львів)	16	8	2	6	48-36	12	26
6	«ІнБев/НПУ» (Житомир-Київ)	16	5	2	9	37-49	-12	17
7	МФК «Кардинал-Рівне» (Рівне)	16	4	4	8	33-37	-4	16
8	«Ураган» (Івано-Франківськ)	16	2	5	9	28-45	-17	11
9	«Епіцентр К-Авангард» (Одеса)	16	3	2	11	33-60	-27	11

Знай наших!

Фото з сайту kobzaryk.org

Виступи «Кобзарика» завжди патріотичні і видовищні.

«Ми співаємо для тих, хто вірить у Бога, любить Україну і поважає свій народ»

Зразковий дитячий гурт-студія «Кобзарик» Горохівського районного народного дому «Просвіта» нещодавно відзначив чвертьстолітній ювілей. 25 років наполегливої праці — це сотні виступів на місцевій та обласній сценах, участь у багатьох телепередачах, випуск близько десяти аудіокасет та трьох ліцензійних компакт-дисків — «Вірте в Україну», «Як сходить сонечко раненько», «Ми з тобою завжди, Україно!»

Валентина ПІДГІРНА

Учасники гурту вважають, що їхнє творче кредо найкраще передають слова: «Ми співаємо для тих, хто вірить у Бога, любить Україну і поважає свій народ». Ця думка довгі роки слугує дороговказом для колективу, історія якого бере

початок ще у 1993-му. Першим виступом 15 юних хористів із числа дітей членів Конгресу українських націоналістів Горохівщини стала їхня хода вулицями райцентру з синьо-жовтими прапорцями у руках. На той час далеко не всі дорослі наважилися б на такий крок, а діти сміливо йшли слідом за церковними хоругвами на го-

У керівника гурту-студії Любові Мосієвич ще багато нових творчих планів.

ловну площу міста, співаючи «Ой у лузі червона калина похилилася».

З тих пір гурт не просто співає, а кличе за собою. Недаремно «кобзариками» себе гордо називають уже понад три сотні дорослих жителів району. Виступи гурту-студії,

його патріотичні і ліричні розповіді про долю України стали улюбленими для горохівчан і належно оцінені професіоналами — у 1997 році колективу було присвоєно звання «зразковий».

Сьогодні репетиції «Кобзарика» більше схожі на родинні свята, в яких бере участь понад 30 чоловік. Оновленням репертуару постійно займається керівник студії Любов Мосієвич, співпрацюючи з легендарною поетесою Тетяною Байдою, котра пройшла сталінські табори, відомим композитором Мирославом Стефанишиним. Вірші і музику для «Кобзарика» писали нині покійні Олександр Петрич і Тарас Музичук. Пісні юних горохівчан видані окремою книгою, яку в своїй роботі використовують навчальні заклади району та області. Йдучи у ногу з часом, гурт має свій сайт www.kobzaryk.org та сторінку у мережі «Фейсбук», з яких можна більше дізнатися про його творчість.

Ювілейний концерт «Ми з тобою завжди, Україно!» майстерно провела провідний спеціаліст «Просвіти» Валентина Гриб. Того дня під акомпанемент бандури вперше прозвучав гімн нашого краю «Волинь моя» та нові твори з репертуару колективу: «Вік Україну люби» (слова Данила Кононенка, музика Віталія Лазаренка), «Хто ти є, Україно?» (слова Степана Галябарди, музика Олега Марцинківського), «Грайте дзвінко струни слова» (слова Валентини Якушевої, музика Мирослава Стефанишина).

«Активну роботу Любові Мосієвич на ниві духовного відродження відзначено нагородою «За церковні заслуги».

Художні номери, серед яких особливо вирізнялося вітання Христини Губської, гармонійно переплелися зі щирими словами очільника Волинського обласного осередку Національної спілки кобзарів України Валентини Пилипчук, начальника відділу культури Горохівської райдержадміністрації Діни Колесник, міського голови Віктора Годика та інших. Декан Горохівського деканату УПЦ КП Андрій Сидор привітав «кобзариків» із ювілеєм, а керівнику студії Любові Мосієвич вручив знак «За церковні заслуги», яким вшановано її активну роботу на ниві відродження та утвердження української духовності.

«Кобзарик» у відповідь подякував депутатам районної ради та її голові Тарасу Щерблюку за надані кошти на пошиття костюмів і ремонт бандур, обранцям міської ради та її очільникові Віктору Годіку — за перевидання диска «Ми з тобою завжди, Україно!». Спасибі сказали меценату Мар'яну Штиці з Канади, іншим благодійникам та всім шанувальникам, які додають сили, надихають на мистецьку працю в ім'я України. ■

))) Анекдоти

:)) :)) :))

Ранок. Жінка зупинила таксі, сідає в авто, зачиняє двері і вітається з водієм:

— Доброго ранку!

Він у відповідь:

— Ще раз!

Пасажирка голосніше:

— Доброго ранку!!!

— Та не глухий я! Дверкою,

кажу, хлопни ще раз — не закрила.

:)) :)) :))

— Мушу перепросити вас, куме: я дізнався, що моя курка пошкодила ваші квіти...

— Не варто вибачень — мій собака загриз вашу курку...

— У такому випадку все чудово: ваш собака потрапив під мою машину!

:)) :)) :))

— Ви сміливі?

— Не сумнівайтесь!

— То дуже добре! Підійти до моєї жінки, візьміть у неї ключі і скажіть, що я прийду додому після півночі!

:)) :)) :))

Суддя:

— Зрозумійте, обвинувачуваний, по можливості, треба жити чесно.

— Я би радий, пане суддя, але на відміну від вас, у мене немає такої можливості...

:)) :)) :))

— Іване, ти на риболовлю з ночівлею? — побачивши сусіда з вудками, гукає Петро.

— Та ні, до вечора вернуся — всього дві пляшки взяв...

:)) :)) :))

— Як почувается ваш потішний папуга?

— Помер бідолаха...

— Хіба ж він був такий старий?

— Та ні. Мабуть, з нудьги. Бо відколи я одружився, йому не вдалося вставити ані слова... ■

Запрошуємо сезонних працівників на збір полуниці с. Лосятин Тернопільської області

Підприємство забезпечує житлом. Гідна оплата праці, від 3 грн за кг.

Телефон для запису 097- 503-92-62

ОГОЛОШЕННЯ!

Господарство візьме на роботу ветлікаря.

Житлом забезпечуємо.

Зарплата за домовленістю!

Інформація за телефоном 0673613430.

forRest
Сімейний дім forRest вітає Вас!

УВАГА!
Розпродаж КВАРТИР від забудовника в м.Луцьку у новобудові, яка готується до здачі. Поспішайте, залишилось 3 квартири по 8300 грн за м² площею 74,4 кв м! Тел.098 660 6303 сайт frt.lutsk.ua

ПРОДАМ НЕДОРОГО ПРАЛЬНУ МАШИНКУ PRIVILEG Dynamic 4710. Потребує заміни підшипників. Тел. 095 051 45 72.

ГУРТІВНА АГРОТЕХНІКА

НОВІ! МІНІ-ТРАКТОРИ
«Сінтай», «Джинма», «Фотон», «Донгфенг», ДТЗ (виробництва Польщі, Китаю, Норвеї)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА
МОТОБЛОКИ «Зірка-Зубр», «Білорусь», «Моторсіч»

Гарантія завантажувача, наявність обладнання, доставка.

12-80 К.С.
5-15 К.С.

Доступні ціни Великий вибір

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДКИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ з можливість відшкодування відсотків

м. Луцьк, вул. Мамсурова, 21 (в-н цукрового заводу), маршрутні №4 та №6
Тел.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66
www.agrotehnika.info

■ Дорога до храму

У цьому будинку монахині живуть вже 15 років.

Фото Тетяни АДАМОВИЧ.

Ігумені Анні у 13 літ передбачили, що стане черницею.

ТАМ БОЖА БЛАГОДАТЬ І ТИСЯЧІ РАЗІВ НА ДЕНЬ ЛУНАЄ МОЛИТВА

Більше 15 літ минуло, відколи відродився Свято-Різдва Христового жіночий монастир Української православної церкви Київського патріархату у Володимирі-Волинському.

Нині насельниць тут тільки три — ігуменя Анна, монахиня Юліанія, котра недавно прийняла постриг, й послушниця Ірина. Як зараз живе обитель, що має історію у понад 250 літ й названа на честь найвеличнішого свята всіх віруючих — Різдва Христового, розмовляємо з ігуменею Анною (Кулінець), яка повернулася сюди після перерви у 13 літ

Тетяна АДАМОВИЧ

ДРЕВНЯ ОБИТЕЛЬ ЧЕКАЄ НА МЕЦЕНАТІВ

Настоятелька запрошує у невелику, але ошатну трапезну. У ній — прості кухонні меблі, газова плита, довгий дерев'яний стіл. З невеликого вікна видно молодий сад зі щепами і кущами, на підвіконнях квітнуть білі орхідеї та інші вазони.

Ще у XVIII столітті тут був єзуїтський чоловічий монастир. За радянських часів у цій будівлі облаштовували і школу, і склад міндобрив, і овочесховище. А 15 літ тому у занедбаному приміщенні, яке не опалювалося, поселились монахині й потроху стали наводити лад.

Нині монастир займає перший поверх: тут домова церква Успіння Пресвятої Богородиці, декілька келій, трапезна, санітарні кімнати і великий коридор — там справжня квіткова оранжерея. Біля церкви — невелика крамничка, в якій можна придбати ікони, свічки, подати записки з проханням про молитву.

XXI вік наклав відбиток і на життя черниць, які користуються такими ж благами цивілізації, як і всі: тут провели газ, їжу можна підігріти в мікрохвильовій печі, помитися у душовій кабіні, а зв'язок зі світом тримати завдяки мобільному телефону.

Якщо перший поверх ще більш-менш придатний для проживання, хоч і тут ще з порога чути сирість, а стінами від підлоги «повзе» грибок, то другий потребує значного ремонту. Він не опалюється, тут сировато, цвіль, монахині часто відчиняють вікна, щоб

провітрити приміщення. Не так давно покладено підлогу і підбито стелю, а раніше тепло знизу «втікало» наверх через згниле перекриття. Згодом на другому поверсі планують розмістити келії, бо у монастир приїжджають паломники. На ремонт потрібні чималі кошти, але, як каже матінка Анна, з Божою поміччю та небайдужих вірян і це зроблять, пригадавши, в якому занедбаному стані побачила будівлю понад 15 літ тому: довкола бур'яни у пояс, позаду — купи сміття, три келії малопридатні до проживання, скрізь сирість і холод. Звісно, багато що змінилось на ліпше, але роботи ще багато.

— Хотілося б, щоб на цю старовинну споруду звернули увагу і місцеві меценати, адже кошти, які йдуть на монастир із пожертв вірян, надто мізерні, а будівлю треба рятувати від руйнування, — каже ігуменя. — Місцеві розповідають, що за советів майже біля стін була вигрібна яма, яку пізніше засипали, але, вочевидь, стоки від неї роз'їли стіни, тому вони вкриваються цвілью. Сестри і парафіяни, які зголосилися допомогти, майже щомісяця обмазують їх антигрибковим покриттям, миють хлоркою, але це мало допомагає.

СЮДИ САМІ НЕ ЙДУТЬ, ЇХ ПРИВОДИТЬ ГОСПОДЬ

Прокидаються монахині рано: о 7-й годині — ранішня молитва у домовій церкві, у свята — Божественна літургія. О 17-й — вечірня служба, о 21-й — вечірнє правило, ближче до півночі — полуношниця. Словом, спозаранку черниці вже моляться, і ввечері вони ще у молитві. А між молитвами і службою — послух

на виконання якоїсь роботи, духовне читання, бесіди. Тут є свій статут, свої правила, які треба виконувати. Приміром, якщо дзвін проб'є три рази, то він кличе до трапези, а коли сім — до молитви. На всенічне богослужіння ходять у собор Різдва Христового, до якого примикає корпус монастиря, — у давнину це був єдиний комплекс. А потім моляться у своїй домовій церкві.

У монастирі, як і у церкві, голова має бути завжди покрита, навіть лягаючи спати, тут не знімають хустини і підрясника. «Господь сказав: у чому застану, в тому і

оскільки може тут спастись, а їй це не подобається. І той, хто не готовий покласти усе на жертвник Бога, не здатен молитвами душу насичувати, вернеться назад.

Кажуть, у монастир люди йдуть, аби зрозуміти, хто вони на цьому світі й для чого живуть. Сюди також приводять безвихідь, втеча від проблем, відчай. Але такі тут також довго не затримуються, бо повинна бути міцна віра і бажання, пояснює ігуменя. Бувають і молоді, і старші. Господь приводить тих, хто зазвичай все життя був біля церкви. А людині у старшому віці зречтиса мирського

«Недобра сила докладе будь-яких старань, щоб людина не жила у святій обителі, оскільки може тут спастись, а їй це не подобається. І той, хто не готовий покласти усе на жертвник Бога, не здатен молитвами душу насичувати, вернеться назад.»

судитиму. Як помре людина гола-боса, то так гола-боса й стоятиме на суді», — пояснила матінка Анна.

У святій обителі, окрім настоятельки, живуть дві насельниці. Чи не хотіла б ігуменя, щоб тут було більше сестер?

— Звичайно, хотіла б, хоч і є, та не всіх сюди приводить Господь. Чому людина покидає монастир, хоч ніби мала намір відійти від мирського життя? Бо не може підпорядкувати свою волю чужій. Це те, що виганяє з обителі: якщо прийшов у монастир і не можеш покласти себе у послух настоятелю, то дуже тяжко, таких людей сатана виштовхує у плечі. Недобра сила докладе будь-яких старань, щоб людина не жила у святій обителі,

життя дуже складно. Бо треба мінятися повністю й перебороти те, до чого звикла. І навіть не просто постити, адже тут обмеження в їжі цілорічне, принаймні м'яса ніколи не їдять. Та на все воля Божа.

СВОЄЮ ВІРОЮ ВІДРОДЖУЮТЬ МОНАСТІР

В обитель, де завжди дотримуються чернечих уставів, часто приїжджають паломники з Львівщини, Рівненщини, Тернопільщини, Київщини та інших областей і лишаються тут на певний час, бо ласку Божу відчувають сильніше, ніж деінде, тут зцілюють душу ті, хто не має сил протівитись злу. Це чи не єдиний монастир на Волині, де це дозволять.

У такі дні клопоту додаєть-

ся, адже миряни не завжди готові до таких перемін, хоч і прагнуть їх. Але праця і молитва зцілюють їхні тіла та душі, як і мощі мучеників і преподобних отців. У домовій церкві є багато ікон, часточки мощей святої Варвари привезли з Києва, а убієнних младенців — із Єрусалима. До святої Варвари і до чудотворної ікони Катерини приходять дівчата і жінки, ті, хто подорожує. Хто хворіє, преклоняються перед іконами «Всецариці», цілителей Пантелеймона і Агапіта Печерського. Молитва перед іконою «Неупиваєма чаша» зцілює від алкоголізму, наркоманії, психічних розладів. У середу і п'ятницю о 17.00 у монастирській церкві служать акафіст до Всецариці, у свята і неділю о 8.00 — літургію.

Щодня незліченну кількість разів тут чути молитви: «Господи, Ісусе Христе, Сину Божий, помилуй мене грішну...», «Пресвята Богородице, спаси мене грішну...», «Святий ангел-охоронитель, моли Бога за мене грішну...» А ті, хто б'є покони перед розп'яттям Ісуса, не помре нагло, тобто Бог дасть можливість підготуватися до смерті й гідно її прийняти. Коли ж насельниці у послуху, кількість молитов сягає тисячі разів!

Більшість паломників тільки на десять відсотків виконують те, чого вчить устав, але, вочевидь, і цього для них достатньо. Мирський одяг змінюють на монастирський, зовсім не їдять м'ясних страв, щодня багато моляться. Для них тут інше життя — без розваг, друзів і рідних, різних спокус, є можливість порівняти, де краще, де спокійніше. Для них матінка Анна — духовна наставниця. Завжди радо зустріне тих, хто потребує допомоги й духовної підтримки. А свого часу і її спрагла душа шукала Бога.

«СХИЛИ ГОЛОВУ, МОНАХИНЕ...»

Такі слова почула 13-річна дівчинка Наталія, котра приїхала у Почаїв із Рівненщини, аби посповідатися і причаститися. «Я не монахиня», — відповіла тамтешньому монаху на сповіді. «То будеш нею», — почула у відповідь.

І справді через два десятиліття Господь привів її в обитель. Спершу була у Корецькому монастирі, потім — у Дубенському, опісля направили у Володимир-Волинський, звідки поїхала назад у Дубно, де практично відродила давню святиню поряд із хоспісом для онкохворих. І з лютого минулого року, на прохання єпископа УПЦ КП Матфея, за рішенням Священного синоду ігуменя Анна (Кулінець) через 13 літ повернулася у Володимир-Волинський.

Свого часу вона відвідала багато святих місць — Києво-Печерську і Почаївську лаври і монастирі, Флорівський — на Подолі, Свято-Введенський, Покровський, обителі Прибалтики й Білорусі.

Поцікавилась в ігумені, що змусило її відректися від мирської суєти й жити за монашим уставом? «Не ми вибираємо монастир, а Бог нас туди вибирає і зве», — відповіла, схиливши голову. ■

Волинська обласна рада оголошує конкурс

на заміщення вакантних посад керівників об'єктів спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст області

1. Директора Берестечківського психоневрологічного інтернату

У конкурсі можуть брати участь громадяни України, які мають вищу освіту ступеня магістра за відповідним напрямом підготовки, стаж роботи на керівних посадах не менше п'яти років, післядипломну освіту в галузі управління (за наявності), високі моральні якості та стан здоров'я, що дає змогу виконувати професійні обов'язки, рекомендований вік — до 60 років.

Термін подання заяв: 30 календарних днів від дня опублікування оголошення.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають до Волинської обласної ради за адресою: м. Луцьк, Київський майдан, 9, каб. 513 такі документи:

— заяву про участь у конкурсі;

— особовий листок з обліку кадрів;
— автобіографію;
— копію диплома про повну вищу освіту;
— копію паспорта;
— копію е-декларації у встановленому законодавством порядку;
— попередження про спеціальні обмеження;
— письмову згоду на обробку персональних даних;
— дві фотографії розміром 6x4 см;
— копію трудової книжки;
— пропозиції кандидата щодо подальшої фінансово-економічної діяльності установи, передбаченої їхніми установчими документами, викладені у довільній формі (програма діяльності, бізнес-план тощо);
— інші документи, передбачені чинним законодавством.

Особи можуть подавати додаткову

інформацію стосовно своєї освіти, досвіду роботи, професійного рівня і репутації (характеристики, рекомендації).

За довідками звертатися за тел. 77-81-36.

2. Директора комунального підприємства «Санаторій матері і дитини «Пролісок»

У конкурсі можуть брати участь громадяни України, які мають вищу освіту ступеня магістра (за напрямом підготовки «Медицина» (за наявності), проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медичного профілю з наступною спеціалізацією з «Організації і управління охороною здоров'я» (за наявності), підвищення кваліфікації (курси удосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо), наявність сертифіката лікаря-спеціаліста та посвідчення про

присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності (за наявності), стаж роботи за фахом не менше 5 років, рекомендований вік — до 60 років.

Термін подання заяв: 30 календарних днів від дня опублікування оголошення.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають до Волинської обласної ради за адресою:

м. Луцьк, Київський майдан, 9, каб. 513 такі документи:

— заяву про участь у конкурсі;
— особовий листок з обліку кадрів;
— автобіографію;
— копію диплома про освіту;
— копію паспорта;
— копію е-декларації у встановленому законодавством порядку;
— попередження про спеціальні обмеження;
— письмову згоду на обробку персональних даних;
— дві фотографії розміром 6x4 см;
— копію трудової книжки;
— копію сертифіката лікаря-спеціаліста (за наявності);
— копію посвідчення про кваліфікаційну категорію за спеціальністю (за наявності);
— пропозиції кандидата щодо подальшої фінансово-економічної діяльності установи, передбаченої їхніми установчими документами, викладені у довільній формі (програма діяльності, бізнес-план тощо);
— інші документи, передбачені чинним законодавством.

Особи можуть подавати додаткову інформацію стосовно своєї освіти, досвіду роботи, професійного рівня і репутації (характеристики, рекомендації).

За довідками звертатися за телефоном: 77-81-36.

Вітаємо!

35 років тому стали на весільний рушничок дорогі батьки, люблячі дідусь та бабуся

Микола Григорович
та
Наталія Миколаївна ПИСАРСЬКІ,

жителі селища Колки Маневичького району.

А ще в цей день, 23 лютого, 60 років відсвяткував господар сімейства

Микола Григорович.

Дорогі наші батьки, у мирі та злагоді ви виростили та виховали двох дітей, родина поповнилась зятем, невісткою, внуками. Бажаємо вам жити до ста щасливих літ.

*Хай будуть поруч віра і надія,
Як два крила, що впасти не дадуть.
І сам Господь по милості наділить
Ще довгих літ, що сонцем виграють.
Хай Мати Божа вас оберігає,
В душі панують мир і доброта.
Ісус Христос здоров'я посилає
На многії і благії літа.*

З повагою, шаную та любов'ю син Роман, донька Ольга, невістка Альона, зять Анатолій, внуки Богдан, Мирослав, племінниця Аня з родиною.

60-ліття сьогодні відзначає настоятель церкви села Баківці

Георгій ЛАГАНОВСЬКИЙ.

*Хай вам з небес зоря ясна сіяє,
Сміється доля ангела крильми.
Щоб ви й надалі щире і безкрає слово Боже
Несли в любові й шані
між людьми.*

Бажаємо здоров'я і добра,

З повагою парафіяни церкви села Баківці Луцького району.

Завтра ювілейний день народження зустріне любляча, найдорожча дружина, донька, матуся і бабуся

Світлана Василівна ЛАПІНСЬКА,

жителька села Пустомити Горохівського району.

*Як хочеться подарувати тобі долю
І прихилить до тебе цілий світ,
Щоб в щасті ти жила без болю
Багато довгих та яскравих літ.*

*Щоб смутку не знала, ми просимо долі,
Добра тобі й радості, рідна, доволі.
Бо людям для щастя багато не треба -
Сімейного затишку й мирного неба.*

З безмежною вдячністю за щирю любов, терпіння та тепло твого великодушного серця, яким нас зігріваєш, люблячі тебе чоловік Віктор, діти Віка, Юра, внучка Яночка, мама Ліда.

Учора золотий ювілей зустріла дорога матуся, бабуся, жителька села Липини Луцького району

Світлана Вікторівна ФРЕЙТАХ.

*Хай не ступає на поріг біда,
Хай заглядає радість у віконце,
Хай кожна днина буде молода
І повниться яскравим теплим сонцем.
Хай мудрий час*

*не сиплеться піском,
Хай колоситься успіхами нива,
Нехай весна величним рушником
Постелить долю світлу і щасливу.*

З любов'ю син Руслан, внучка Діана, друзі.

Золотий ювілей 10 березня святкуватиме любий чоловік, найкращий тато

Леонід Зіновійович СЕНЮК,

житель села Мирне Горохівського району. Дорогий імениннику, ми пишаємось тобою і радіємо твоїм успіхам.

*Наш любий і рідний, найкращий у світі,
З тобою нам завжди затишно й світло.
Ти гарний господар і батько чудовий,
Даруєш турботу і море любові.*

*Спасибі за ласку, за руки умілі,
Що вмієш підтримати словом і ділом,
З тобою нам завжди надійно та мило.
Живи нам на радість у злагоді й мирі.
Хай Бог милосердний з високого неба
Дарує усе, чого тобі треба.
А Матінка Божа — Цариця Свята —
Дарує щасливі та довгі літа.*

З любов'ю та повагою дружина Оксана, син Валентин із Соломією, мама Валентина, сім'я Шуляків.

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ В ПОЛЬЩІ НА М'ЯСОКОМБІНАТІ. ДОВЕЗЕННЯ ДО МІСЦЯ РОБОТИ, ДВОРАЗОВЕ ХАРЧУВАННЯ, ПРОЖИВАННЯ – ЗА РАХУНОК РОБОТОДАВЦЯ. ЗАРОБІТНА ПЛАТА – 10 – 13 злотих/год. Тел.: (066) 67 92 077, (097) 19 01 915.

Продам осипку, висівки, зерно.

Можлива доставка.
Тел.: (0332) 70-85-72,
050-616-72-00.

РОБОТА В ПОЛЬЩІ

Терміново потрібні арматурники і опалубники з досвідом роботи. Крім того, різноманітні на залізницю, в теплицю, зварювальники та ін.

Офіційне працевлаштування із запрошенням від роботодавця. Візова підтримка. Страхування.

Тел. у Луцьку: 050-140-55-47, 098-724-44-98, 096-663-25-31 (зварювальники). Ліцензія № 911 від 30.05.2017 Мінсоцполітики України.

Потрібен ВАНТАЖНИК

(чоловік) у м. Луцьку, постійне місце роботи, офіційне працевлаштування.
Тел. 068-757-67-81.

■ АртБарикада

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

«Через риму і акорди проявляється моя любов до... малювання».

«РЕАБІЛІТАЦІЯ» ДОБРИМИ ЧОЛОВІЧИМИ ПІСНЯМИ ДЛЯ ВОЇНІВ АТО У ЛУЦЬКУ

Волинський волонтер на псевдо Бард Микола Більшевич стверджує, що ветеранам не варто нині співати про війну, бо їй і так надто багато було в їхньому житті

Олег КРИШТОФ

От ж на його творчому вечорі під назвою «Реабілітація» зі сцени лунала: «Морозна ніч, мене грій! Морозний день! Грій мене, друже! Сьогодні я сам, як не свій, бо закохався дуже-дуже».

Втім, окрім лірики, автор-виконавець має чималу добірку творів, привезених із фронту, які також презентував під час виступу. Він пояснює, що ця частина концерту розрахована на цивільних.

Коли Бард їздив на Схід з іншими волонтерами, щоб допомогти бійцям одягом, їжею, військовим оснащенням, завжди брав із собою гітару. Там і зрозумів, що пісня тишить хлопців не менш як інші гостинці.

Микола Більшевич не вважає себе музикантом. На його думку, через риму й акорди проявляється його нереалізований талант художника:

— Люблю малювати, з дитинства мене тягне до цього. Візьму олівець у руки, а далі він сам керує мною.

З огляду на це, Бард шкодує, що не отримав художньої освіти. Щоправда, завжди за-

ймався саморозвитком. Любо до природи, прищеплена батьком через рибальство і «тихе полювання», перерос-

«Я не заробляю на хліб своїми віршами. Втім, завжди можу викроїти годинку для творчості. Є речі, цінніші за гроші!»

ла в захоплення екстремальним туризмом. Свого часу він долав смертельно небезпечні пороги річок Карелії та Кавказу. А тут, на Волині, важко знайти водойму, де б не чатував із вудочками. Тривалий час робив це разом із батьком. «У нас був справжній тандем, мені достатньо було моргнути — і він уже знав, куди ми йдемо...» — згадує Більшевич-молодший. Коли тата не стало, вирішив зробити йому останній дарунок — власноруч виготовити надмогильний пам'ятник. Тому і прийшов до скульптора Миколи Голованя, якого знає вся Україна завдяки дивовижному будинку у Старому Луцьку.

«Він погодився навчити мене, і я три місяці фактично жив у нього, спостерігаючи за

роботою майстра, — розповідає Бард. — Він запропонував мені свій варіант барельєфа, але я зробив так, як бачив».

З того часу обидва Миколи почали товаришувати.

«Неможливо усвідомити складність роботи скульптора, якщо ти сам не сформував образ у своїй голові, а потім не втілює його у твердому матеріалі», — вважає митець. І щозими тишить доньку та дружину веселими або ж романтичними сніговиками.

Загалом у Миколи Більшевича — понад сотню власних пісень. Каже, що багато текстів уже забув, щось нині по-іншому написав би.

«Я не заробляю на хліб своїми віршами. Втім, завжди можу викроїти годинку для творчості, — підсумовує Бард. — Є речі, цінніші за гроші! Майдан, волонтерство — це також не для матеріальної вигоди, це плюс до мого «Я». ■

■ 5 хвилин для душі

Старшій сестричці

У тебе день народження, сестричко. Ти старша за мене на все життя, на Вічність. Зовсім крихіткою тебе забрали на небо ангели. Так колись казала мама. І ти також стала янголятком

Ольга ЧОРНА

Яй досі шукаю тебе серед мільярдів зірок. Ти — одна з них. Розмовляю з тобою серцем. Ти зі мною — мовою Весесвіту. Сідаєш на мою рукавичку мініатюрною сніжинкою. Усміхаєшся

Може, до нього навідувалася твоя душа. Ти була для мене в усьому: у сонній квітці, краплинці роси, сонячному промінчику, пухнастому кошеняті, чарівній казці... Мені так було легше сумувати за тобою...

Я не маю твоєї світли-

«Часом картини мають терпкуватий аромат жалю і втрати. Так пахнуть чорнобривці, які любила наша мама...»

весняним первоцвітом. Влітку гойдаєшся у мереживній колосочці, сплетеній павучком. Прилітаєш золотим осіннім листочком до мого вікна...

Коли я була маленькою, назвала твоїм іменем своє улюблене дерево.

ни. Тому малюю тебе на палітрі своєї уяви. На моїх невидимих картинах ти сидиш на сріблясто-рожевих хмаринках. Бабишся з дітками-ангеликами. Часом картини мають терпкуватий аромат жалю і втрати. Так пахнуть чорнобривці, які любила наша мама...

Ти знаєш усі мої таємниці. Я подумки розповідаю їх тобі. Запитую поради...

Я не можу нічого подарувати тобі, крім молитви і теплого вогника запаленої свічки. З днем народження, сестричко! ■

Малюнок Мар'яни ФЛЯК.

SUDOKU

Правила нескладні: заповніть порожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових цифр.
Леонід МАНЧИНСЬКИЙ.

4	1			3				
	5		1			4	2	
				3				
7	9		2					
6		3		1			4	
			7				9	2
		8						
	7	2			6		8	
		5				2		1

8	7	3	2	9	5	4	6	1
1	9	6	8	4	7	5	2	3
2	4	5	1	6	3	8	7	9
4	8	9	6	5	2	3	1	7
5	6	1	7	3	9	2	4	8
7	3	2	4	1	8	9	5	6
9	1	8	5	2	6	7	3	4
3	5	4	9	7	1	6	9	2
6	2	7	3	8	4	1	8	5

ВІДПОВІДІ
НА КРОСВОРД
SUDOKU,
ОПУБЛІКОВАНИЙ
27 ЛЮТОГО

www.volyn.com.ua

Головний редактор
і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редактування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «-» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Заснована 27 вересня 1939 року.
Газета виходить двічі на тиждень:
у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

ЗАСОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Приймальня 72-38-94

Заступники головного редактора
Уліцький Василь Михайлович 72-39-89
Світківська Галина Йосипівна 72-20-07
Рузак Петро Макарович 72-38-94
Римар Микола Анатолійович 72-38-94
Научук Сергій Васильович 72-51-02

Відповідальний секретар
Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02

Заступники відповідального секретаря
Харчук Олена Андріївна 72-06-66
Бананада Олеся Андріївна 72-06-66

Головний художній редактор
Міщук Олександр Ярославович 72-06-66

Головний бухгалтер
Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Місцевого самоврядування і сільського життя
Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02

Інформації
Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21

Соціального захисту
Сомова Євгенія Володимирівна 72-38-94

Економіки
Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78

Освіти і культури
Занюк Лариса Віталівна 72-38-94

Реклами і маркетингу

Борох Сергій Іванович 77-07-70

Листів і зв'язків із читачами
Снічук Христина Миколаївна 72-38-94

Приватних оголошень
Тимоцьку Руслана Борисівна 72-39-32

Спеціальний кореспондент
Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94

Фотокореспонденти
Філюк Олександр Миколайович 72-06-66
Дурманенко Олександр Олександрович 72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р 2600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркушів
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
Волинь — 61136,
Рівненщина — 61615

Регістраційний номер
КВ 22901-12801 ПР 15.09.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж 40250.
Замовлення № 179.